

PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Wycieczkowej, Rogowskiej
i Strykowskiej

Dyrektor Miejskiej Pracowni Urbanistycznej:

mgr inż. arch. Magdalena Talar-Wiśniewska

Autorzy:

mgr inż. Anna Olaczek-Wołowska (kierująca zespołem autorów)

mgr Kamila Pawlak

Kamila Pawlak

A. Wołowska

08. listopada 2021r.

Łódź, listopad 2021

Spis treści

1. Informacje wstępne na temat prognozy	3
2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy.....	3
3. Zawartość, główne cele projektu planu i jego powiązania z innymi dokumentami	4
4. Analiza istniejącego stanu środowiska, potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektowanego planu	19
5. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	31
6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu planu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	36
7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego planu, oraz sposoby, w jakich zostały one uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.	39
8. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.....	44
9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.	49
11. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.	54
12. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	54
13. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.....	55
Obowiązujące akty prawne	58
Materiały źródłowe	59

Załącznik:

- Oświadczenie kierującego zespołem autorów prognozy oddziaływania na środowisko

Załączniki graficzne:

- Prognoza oddziaływania na środowisko - rysunek w skali 1:2000
- Położenie obszaru opracowania na tle form ochrony przyrody

1. Informacje wstępne na temat prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze (zwana dalej prognozą) ustaleń projektu *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Wycieczkowej, Rogowskiej i Strykowskiej*. Decyzja o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego dla ww. obszaru została podjęta uchwałą Nr LXXII/1935/18 z dnia 14 czerwca 2018 r.

Zawartość prognozy została opracowana w dostosowaniu do obowiązujących przepisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (art. 51, 52 i 53), a także wytycznych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Łodzi.

Prognoza składa się z części opisowej (tekstu) i graficznej – rysunku sporządzonego w skali 1:2000.

Głównym celem prognozy jest określenie rodzaju zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi, jakie mogą wynikać z realizacji zapisów projektu planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego potrzeb powstała prognoza oraz analiza metod i rozwiązań służących zmniejszeniu potencjalnych uciążliwości.

Dokument ten służy, jako materiał pomocniczy, w publicznej dyskusji nad projektem planu w kontekście mogących się pojawić uciążliwości dla użytkowników analizowanego obszaru (i jego sąsiedztwa) oraz zawiera informacje, które mogą być podstawą do podjęcia przez Radę Miejską ostatecznej decyzji o uchwaleniu planu.

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy wzięto pod uwagę m.in. obowiązujące akty prawne z zakresu ochrony środowiska i gospodarowania przestrzenią, obowiązujące *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi, Opracowanie ekofizjograficzne* sporządzone na potrzeby analizowanego projektu planu, programy o randze europejskiej, krajowej i regionalnej dotyczące polityki ochrony środowiska, a także poradnik metodyczny *Prognozowanie skutków przyrodniczych planu zagospodarowania przestrzennego*. Wykaz wszystkich wykorzystanych materiałów źródłowych zamieszczono na końcu prognozy.

2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Prognoza - dokument sporządzany w toku prac nad planem miejscowym - została sporządzona przy zastosowaniu, jako wiodącej, metody analizy. Przeanalizowano: dostępne materiały kartograficzne, opracowania dotyczące stanu środowiska przyrodniczego oraz dokumenty planistyczne (w tym projekt planu, dla którego potrzeb sporządzono prognozę) dotyczące obszaru objętego opracowaniem oraz jego otoczenia. Dokonano wizji terenowej badanego obszaru. Zebrane informacje posłużyły do nakreślenia obrazu funkcjonowania obszaru w chwili obecnej, w tym określenia najistotniejszych cech środowiska, jego stanu i problemów, a następnie porównania go z prognozowanymi skutkami wpływu realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko.

W toku analizy określono uwarunkowania przyrodnicze wynikające z dotychczasowego zagospodarowania badanego obszaru oraz oceniono ustalenia zaproponowane w projekcie planu, pod kątem przewidywanych oddziaływań ich realizacji na środowisko,

z uwzględnieniem rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą potencjalnych negatywnych oddziaływań.

Dla oceny oddziaływań i wpływu zmian klimatu na obszar opracowania planu i realizację jego postanowień posłużono się metodyką określoną w *Poradniku przygotowania inwestycji z uwzględnieniem zmian klimatu, ich łagodzenia i przystosowania do tych zmian oraz odporności na klęski żywiołowe* oprac. przez Ministra Środowiska w 2015 r.

3. Zawartość, główne cele projektu planu i jego powiązania z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej na osi ulicy Strykowskiej w rejonie ulic: Aksamitnej i Jana i Cecylii oraz północno - wschodniej granicy miasta (zwany dalej projektem planu lub projektem), dla potrzeb którego sporządzona została niniejsza prognoza, składa się z:

- części opisowej - tekstu planu - projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi,
- części graficznej - rysunku planu w skali 1:2000, stanowiącego załącznik do projektu uchwały.

W projekcie planu zostały określone:

- 1) przeznaczenie terenów i ich oznaczenie w tekście i na rysunku (symbol) oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasady kształtowania krajobrazu,
- 4) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych,
- 5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- 6) granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego,
- 7) zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- 8) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
- 9) liczba miejsc do parkowania,
- 10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji oraz obsługi komunikacyjnej terenów przyległych,
- 11) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
- 12) wysokość stawki procentowej służącej określeniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W projekcie planu, ze względu na brak podstaw wynikających ze stanu faktycznego, nie określono:

- 1) zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz zasad ochrony dóbr kultury współczesnej,
- 2) granic i sposobów zagospodarowania terenów górniczych oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
- 3) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

W projekcie zostały wyodrębnione tereny, tzn. wydzielone liniami rozgraniczającymi lub liniami granic opracowania planu nieruchomości lub ich części, oznaczone symbolami

liczbowymi i literowymi, z których liczby oznaczają numer porządkowy terenu, a litery przeznaczenie podstawowe terenu, dla których ustalono niżej wymienione rodzaje przeznaczenia:

– **lasy i zalesienia**, oznaczone na rysunku projektu planu symbolami od **1ZL** do **5ZL**; przeznaczeniem uzupełniającym są wody powierzchniowe wraz z urządzeniami wodnymi, infrastruktura techniczna – istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu 110 kV i istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu 15 kV oraz istniejąca stacja transformatorowa na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 1ZL,

– **tereny zieleni naturalnej i wód powierzchniowych**, oznaczone na rysunku projektu planu symbolami od **1ZN** do **9ZN**; przeznaczeniem uzupełniającym są lasy i zalesienia, infrastruktura techniczna,

– **ogrody działkowe**, oznaczone na rysunku projektu planu symbolem **1ZD**; przeznaczeniem uzupełniającym jest infrastruktura techniczna i ogrodowa,

– **parking dla potrzeb ruchu turystycznego i rekreacyjnego**, oznaczony na rysunku projektu planu symbolem **1KS**; przeznaczeniem uzupełniającym jest infrastruktura techniczna,

– **droga publiczna klasy głównej**, oznaczona na rysunku planu symbolem **1KDG**; przeznaczeniem uzupełniającym są: obiekty i urządzenia związane z prowadzeniem i obsługą ruchu drogowego, infrastruktura techniczna, zieleń, drogi rowerowe,

– **drogi publiczne klasy lokalnej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1KDL** i **2KDL**; przeznaczeniem uzupełniającym są: obiekty i urządzenia związane z prowadzeniem i obsługą ruchu drogowego, infrastruktura techniczna, zieleń, drogi rowerowe, miejsca postojowe dla samochodów i rowerów,

– **drogi wewnętrzne**, oznaczone na rysunku planu symbolami od **1KDW** do **6KDW**; przeznaczeniem uzupełniającym są: obiekty i urządzenia związane z prowadzeniem i obsługą ruchu pieszo-rowerowego, infrastruktura techniczna, zieleń, drogi rowerowe, miejsca postojowe dla samochodów i rowerów.

Zapisy projektu planu precyzują, iż dla poszczególnych terenów, wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, zasady zabudowy i zagospodarowania oraz sposoby ich użytkowania należy określać łącznie na podstawie:

- ustaleń o charakterze ogólnym, zawartych w rozdziale 2 uchwały,
- ustaleń szczegółowych, zawartych w rozdziale 3 uchwały,
- ustaleń obowiązujących zawartych na rysunku planu.

Ustalenia w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenów nie zostały sformułowane dla całego obszaru, a tylko dla poszczególnych terenów - za wyjątkiem dróg publicznych i dróg wewnętrznych, dla których ustalono warunki i parametry funkcjonalno-techniczne.

W ustaleniach dla całego obszaru (ustaleniach ogólnych), jako zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustalono kształtowanie standardów zagospodarowania i użytkowania terenów: zachowanie i ochronę walorów ekologicznych i krajobrazowych terenów doliny rzeki Bzury na przedpolu Lasu Łagiewnickiego, ochronę i uzupełnienie istniejących kompleksów leśnych, ochronę terenów przed nową zabudową oraz określenie parametrów zabudowy, mających na celu doprowadzenie do poprawy ładu przestrzennego,

zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych. Sformułowano również ustalenia w zakresie: wskaźników i parametrów zabudowy, kolorystyki oraz materiałów wykończeniowych elewacji i dachów, lokalizowania obiektów i urządzeń technicznych oraz powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu, ustalono przede wszystkim nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych na podstawie przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska, zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących: infrastruktury technicznej, dróg, zalesień i wylesień oraz urządzeń wodnych.

Ponadto sformułowano ustalenia w zakresie:

– ochrony powietrza: nakaz stosowania do celów grzewczych bezemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła spełniających wymagania standardów jakości powietrza, dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem urządzeń wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW dla realizacji zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło, z wyjątkiem terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od 1ZL do 5ZL, zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych;

– ochrony wód powierzchniowych: zakaz wykonywania robót polegających na zasypywaniu i likwidacji cieków wodnych, stawów oraz rowów spełniających rolę odbiorników wód powierzchniowych, z dopuszczeniem ich przebudowy spowodowanej realizacją inwestycji celu publicznego, dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w sposób umożliwiający wykorzystanie ich na miejscu oraz odprowadzenie do gruntu na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz prawa wodnego, zakaz stosowania rozwiązań technicznych stwarzających możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych;

– ochrony zasobów wód podziemnych - nakaz stosowania kompleksowych rozwiązań poprzez: doprowadzenie infrastruktury technicznej wodociągowej i kanalizacji sanitarnej do wszystkich terenów przeznaczonych na cele zabudowy, realizację urządzeń infrastruktury technicznej odbioru wód opadowych i roztopowych dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy i dróg;

– ochrony powierzchni ziemi: nakaz zapewnienia dla nieruchomości miejsca służącego do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem wymogów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących budownictwa oraz dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach, zakaz składowania odpadów i magazynowania złomu;

– ochrony przed polami elektromagnetycznymi: zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, infrastruktury technicznej, które powodują przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska w obrębie budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu budownictwa, dopuszczenie lokalizacji obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W zakresie ochrony przed hałasem w projekcie dokonano wskazania terenów podlegających ochronie akustycznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne. Do terenów chronionych akustycznie zostały zaliczone tereny oznaczone na rysunku planu symbolem ZD, jako „tereny rekreacyjno-wypoczynkowe”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska. Do terenów chronionych akustycznie zaliczona została również istniejąca zabudowa mieszkaniowa, położona na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem ZN, jako należąca do „terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” oraz istniejąca zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego, położona na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem ZN, jako należąca do „terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego” w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, na rysunku planu wskazano granice Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (PKWŁ), ustanowionego rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 27, poz. 163) i Wojewody Skierniewickiego (Dz. Urz. Woj. Skierniewickiego Nr 33, poz. 238) z dnia 31 grudnia 1996 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, oraz granice jego otuliny.

Wskazano pomniki przyrody ustanowione rozporządzeniem Nr 10/93 Wojewody Łódzkiego z dnia 12 listopada 1993 r. w sprawie uznania niektórych tworów przyrody na terenie województwa łódzkiego za pomniki przyrody i ochrony tych pomników (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 12, poz. 117): dąb szypułkowy przy ul. Boruty b.n., lipa drobnolistna przy ul. Boruty b.n., klon jawor przy ul. Boruty b.n., dąb szypułkowy przy ul. Rogowskiej 26, dąb szypułkowy przy ul. Boruty 11, dąb szypułkowy przy ul. Boruty 11, lipa drobnolistna przy ul. Boruty 11 i pomniki przyrody ustanowione uchwałą Nr XXXVII/981/16 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 5341): klon srebrzysty przy ul. Boruty 11, lipa drobnolistna przy ul. Boruty 11.

Sposób zagospodarowania i zasady ochrony PKWŁ wraz z otuliną określone zostały w rozporządzeniu Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 231, poz. 2162) i uchwale Nr LV/1545/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 165, poz. 1359), a sposób zagospodarowania i zasady ochrony pomników przyrody - zgodnie z rozporządzeniem Nr 10/93 Wojewody Łódzkiego z dnia 12 listopada 1993 r. w sprawie uznania niektórych tworów przyrody na terenie województwa łódzkiego za pomniki przyrody i ochrony tych pomników (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 12, poz. 117) i zgodnie z uchwałą Nr XXXVII/981/16 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody.

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, do których na obszarze planu zaliczono tereny lasów (ZL), parkingu (KS), dróg publicznych (KDG, KDL) i dróg wewnętrznych (KDW), określono jako zakaz realizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów dopuszczonych w ustaleniach szczegółowych, nakaz stosowania wskazanej kolorystyki malowanych i lakierowanych metalowych części dla

obiektów budowlanych oraz nakaz stosowania rozwiązań technicznych uwzględniających potrzeby osób niepełnosprawnych.

W ustaleniach dla całego planu wyznaczono granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego, w postaci linii rozgraniczających tereny dróg publicznych (1KDG, 1KDL i 2KDL) oraz parkingu (1KS). Projekt planu dopuszcza lokalizację inwestycji celu publicznego w granicach niewymienionych terenów, pod warunkiem ich zgodności z przeznaczeniem terenów.

W zakresie zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości nie wyznaczono granic obszarów określonych w przepisach odrębnych wymagających obowiązkowego przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości, a zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości na wnioski określono w szczegółowych ustaleniach planu - z zastrzeżeniem, iż parametry dotyczące działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości nie obowiązują dla działek gruntu wydzielonych pod nowe drogi albo pod poszerzenie dróg istniejących oraz dla działek pod urządzenia infrastruktury technicznej.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustalono zakazy (nieobowiązujące w przypadku likwidacji danej infrastruktury):

- lokalizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi w strefach ochronnych od linii elektroenergetycznych;
- lokalizacji budynków oraz innych obiektów trwale związanych z gruntem oraz dokonywania zmian ukształtowania terenu, które mogą spowodować zmniejszenie przykrycia rurociągów i ich wypłylenie poniżej normatywnej strefy przemarzania w pasach ochronnych od infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej oraz lokalizowania drzew i innych nasadzeń w odległości mniejszej niż 1,5 m od zewnętrznej krawędzi przewodów wodociągowych.

Wskazano również, iż szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu stref kontrolowanych od gazociągów wskazanych na rysunku planu określają przepisy odrębne dotyczące lokalizacji sieci gazowych.

Ponadto ustalono nakaz zapewnienia warunków bezpieczeństwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej, w tym wymaganej odległości od lasu zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu budownictwa

Nie została ustalona liczba miejsc do parkowania dla samochodów i rowerów dotycząca istniejących budynków (w projekcie planu wprowadzono zakaz lokalizacji nowej zabudowy).

Uwzględnione zostały potrzeby osób niepełnosprawnych (pojazdów posiadających kartę parkin gową) na parkingach dla samochodów osobowych.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustalono remont i przebudowę istniejącego układu drogowego, budowę dróg leśnych i rowerowych i obsługę komunikacyjną obszaru planu przez docelowy układ drogowy w granicach wyznaczonych terenów dróg publicznych oraz dróg wewnętrznych.

Projekt planu wskazuje powiązanie obszaru planu z zewnętrznym układem komunikacyjnym poprzez ulicę główną (1KDG – ul. Strykowska) oraz ulice lokalne (1KDL - ul. Wycieczkowa i 2KDL – ul. Rogowska) i układ drogowy uzupełniający poprzez istniejące drogi wewnętrzne (1KDW - ul. Bociania, 2KDW - ul. Wiewiórcza, 3KDW - ul. Lisia, 4KDW - ul. Jana Nowaka Jeziorańskiego, 5KDW - ul. Boruty i 6KDW). Projekt zakłada obsługę

komunikacyjną terenów za pomocą zjazdów indywidualnych i publicznych z wyznaczonych w planie dróg publicznych i wewnętrznych oraz dróg położonych poza granicami planu, przyległych do terenów, a także za pomocą istniejących dróg wewnętrznych, dróg wewnętrznych lub dróg leśnych niewyznaczonych na rysunku planu.

Jako ustalenia ogólne zostały także sformułowane zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, dopuszczające wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej w oparciu o istniejące systemy infrastruktury technicznej, ich przebudowę i rozbudowę. Ustalono nakaz lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg, z dopuszczeniem lokalizacji jej w terenach o innym przeznaczeniu oraz nakaz lokalizacji nowych oraz przebudowywanych i rozbudowywanych sieci infrastruktury technicznej jako podziemnych, z wyłączeniem stacji transformatorowych oraz przewodów, które jedynie jako nadziemne umożliwiają korzystanie z określonych urządzeń.

Określone zostały warunki powiązań infrastruktury technicznej na obszarze planu z układem zewnętrznym, poprzez wskazanie podstawowych: źródła zaopatrzenia w wodę, odbiornika ścieków bytowych, odbiornika wód opadowych i roztopowych, źródła zaopatrzenia w gaz i źródeł zaopatrzenia w energię elektryczną.

Ustalona została stawka procentowa służąca pobraniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wysokości 30% – dla wszystkich terenów.

Ustalenia szczegółowe zostały sformułowane w zakresie:

- przeznaczenia - dla wszystkich terenów,
- warunków zabudowy i zagospodarowania terenu oraz zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego - dla terenów ZL, ZN i ZD,
- zasad kształtowania oraz lokalizacji obiektów budowlanych i funkcji - dla terenu KS,
- minimalnej powierzchni no wo wydzielonych działek budowlanych - dla terenu KS,
- szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości - dla terenów ZD i KS,
- warunków i parametrów funkcjonalno-technicznych - dla terenów dróg publicznych (KDZG, KDL) i dróg wewnętrznych (KDW).

W ustaleniach szczegółowych projektu planu zostały określone m.in. wskaźniki zagospodarowania terenów w odniesieniu do działki budowlanej, tylko dla terenu ogrodów działkowych (1ZD):

- wskaźnik powierzchni zabudowy działki jako udział procentowy powierzchni wyznaczonej przez rzuty pionowe części nadziemnych wszystkich budynków w ich obrysie zewnętrznym w powierzchni działki budowlanej, w wysokości maksimum: 5%;
- intensywność zabudowy – określoną jako wskaźnik liczbowy określający stosunek powierzchni całkowitej zabudowy, rozumianej jako łączna powierzchnia wszystkich kondygnacji nadziemnych w ich obrysie zewnętrznym wszystkich budynków sytuowanych na działce budowlanej, do powierzchni tej działki - minimum 0,001, maksimum 0,05;
- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, rozumiany jako udział procentowy terenu biologicznie czynnego w powierzchni działki budowlanej, w wysokości minimum: 65%.

Ww. wskaźniki nie zostały ustalone dla żadnego z pozostałych terenów, dla których przyjęto ustalenia w zakresie zabudowy:

- dla terenów 1ZL – 5ZL - zakaz zabudowy za wyjątkiem obiektów budowlanych dla potrzeb gospodarki leśnej, a dla zabudowy istniejącej w dniu wejścia w życie planu, za wyjątkiem budynków i budowli wykorzystywanych dla potrzeb gospodarki leśnej, dopuszczenie wyłącznie remontu;

- dla terenów 1ZN – 9ZN - zakaz lokalizacji nowych budynków, a dla zabudowy istniejącej w dniu wejścia w życie planu dopuszczenie remontu, przebudowy i, na określonych warunkach, rozbudowy oraz nadbudowy;

- dla terenu 1KS - zakaz lokalizacji zabudowy, w tym obiektów o charakterze tymczasowym.

Dla terenów 1ZD i 1KS jako szczegółowe zasady i warunki scalania i podziałów nieruchomości zostały ustalone parametry działek: minimalna powierzchnia, szerokość frontu i kąt położenia granic w stosunku do pasa drogowego.

Projekt planu nie narusza ustaleń obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, przyjętego uchwałą Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 roku, zmienioną uchwałą Nr VI/215/19 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 6 marca 2019 roku.

Cały obszar według ustaleń *Studium* należy do strefy terenów wyłączonych spod zabudowy. Dla przeważającej większości obszaru w *Studium* przyjęto jednostkę funkcjonalno-przestrzenną:

- O – tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo. Jednostka ta została scharakteryzowana jako „obszary kluczowe dla systemu przyrodniczego, które pełnią funkcje klimatyczne, biologiczne i krajobrazowe, położone na obrzeżach miasta. Zalicza się do nich m.in. doliny rzeczne oraz korytarze napowietrzające.”

Przeznaczenie dopuszczalne terenów w tej jednostce: tereny rolne, rekreacyjno-wypoczynkowe, ogrodów działkowych, eksploatacji powierzchniowej kopalni, a dopuszczalne z ograniczeniami są: tereny zabudowy związanej z produkcją rolną - wyłącznie w zakresie obiektów istniejących z możliwością rozbudowy istniejących siedlisk oraz tereny zabudowy mieszkaniowej wyłącznie w granicach istniejącego zainwestowania.

Jako główne cele polityki przestrzennej wskazano:

1. Zachowanie istniejących elementów systemu przyrodniczego.
2. Zachowanie otwartego krajobrazu miasta oraz jego ochrona.
3. Ochrona poszczególnych elementów systemu przyrodniczego miasta.
4. Przywrócenie walorów przyrodniczych obszarom zdegradowanym.

Ustalenia *Studium* z zakresu struktury przestrzennej i krajobrazu, zawarte w karcie terenu, to przede wszystkim:

1. Zakaz wprowadzania funkcji i sposobów zagospodarowania mogących wpłynąć na pogorszenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych, z uwzględnieniem zakazów określonych w obowiązujących przepisach dla obszarów objętych ochroną prawną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Kontynuacja rolniczego sposobu użytkowania terenów, przede wszystkim: w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i w jego otulinie, w obrębie

zwartych kompleksów gleb o wysokiej przydatności rolniczej (gleby klas bonitacyjnych II-IV) oraz na obszarach zachowanych cennych wiejskich układów osadniczych.

3. Dopuszczenie przekształcenia gruntów rolnych w tereny o innym użytkowaniu, takie jak: lasy, agroturystyka, turystyka, rekreacja, produkcja energii ze źródeł odnawialnych (...), ogrody działkowe, parki i inne tereny zieleni urządzonej.

4. Podporządkowanie funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych walorom przyrodniczym.

5. Zatrzymanie rozpoczętych procesów urbanizacji poprzez zakaz wyznaczania nowych terenów zabudowy poza terenami istniejącego zainwestowania (...).

Mniejsze powierzchnie zostały wskazane jako tereny należące do jednostek funkcjonalno-przestrzennych L i D:

- L – tereny lasów i zalesień aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo. Jednostka ta została scharakteryzowana jako „obszary kluczowe dla systemu przyrodniczego, które pełnią funkcje klimatyczne, biologiczne i krajobrazowe, położone na obrzeżach miasta. Zalicza się do nich m.in. doliny rzeczne oraz korytarze napowietrzające.”

Przeznaczenie dopuszczalne terenów w tej jednostce: tereny rolne, rekreacyjno-wypoczynkowe, ogrodów działkowych, eksploatacji powierzchniowej kopalni, a dopuszczalne z ograniczeniami są: tereny zabudowy związanej z produkcją rolną - wyłącznie w zakresie obiektów istniejących z możliwością rozbudowy istniejących siedlisk oraz tereny zabudowy mieszkaniowej wyłącznie w granicach istniejącego zainwestowania.

Jako główne cele polityki przestrzennej wskazano:

1. Zachowanie istniejących elementów systemu przyrodniczego.
2. Zachowanie otwartego krajobrazu miasta oraz jego ochrona.
3. Ochrona poszczególnych elementów systemu przyrodniczego miasta.
4. Przywrócenie walorów przyrodniczych obszarom zdegradowanym.

Ustalenia *Studium* z zakresu struktury przestrzennej i krajobrazu, zawarte w karcie terenu, to przede wszystkim:

1. Zakaz wprowadzania funkcji i sposobów zagospodarowania mogących wpłynąć na pogorszenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych, z uwzględnieniem zakazów określonych w obowiązujących przepisach dla obszarów objętych ochroną prawną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Kontynuacja rolniczego sposobu użytkowania terenów, przede wszystkim: w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i w jego otulinie, w obrębie zwartych kompleksów gleb o wysokiej przydatności rolniczej (gleby klas bonitacyjnych II-IV) oraz na obszarach zachowanych cennych wiejskich układów osadniczych.

3. Dopuszczenie przekształcenia gruntów rolnych w tereny o innym użytkowaniu, takie jak: lasy, agroturystyka, turystyka, rekreacja, produkcja energii ze źródeł odnawialnych (...), ogrody działkowe, parki i inne tereny zieleni urządzonej.

4. Podporządkowanie funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych walorom przyrodniczym.

5. Zatrzymanie rozpoczętych procesów urbanizacji poprzez zakaz wyznaczania nowych terenów zabudowy poza terenami istniejącego zainwestowania (...).

- D – tereny ogrodów działkowych. Jednostka ta została scharakteryzowana jako „obszary zieleni usytuowane poza Strefą Wielkomicijską, obecnie użytkowane jako rodzinne ogrody

działkowe, stanowiące element systemu przyrodniczego miasta. Spełniają funkcję wypoczynkową i rekreacyjną dla określonej grupy użytkowników. Stanowią potencjalną rezerwę dla przekształceń na tereny zieleni urządzonej, publicznie dostępnej z programem rekreacyjnym.”

Przeznaczenie dopuszczalne terenów w tej jednostce: tereny ogrodów działkowych, tereny lokalizacji budynków rekreacji indywidualnej, zieleni, a dopuszczalne z ograniczeniami są: tereny usług wspierających funkcje dopuszczalne w postaci obiektów rekreacji, wypoczynku i sportu.

Jako główne cele polityki przestrzennej wskazano:

1. Budowę systemu przyrodniczego.
2. Poprawę jakości życia poprzez zapewnienie dostępu do terenów rekreacyjnych i wypoczynkowych.

Ustalenia *Studium* z zakresu struktury przestrzennej, zawarte w karcie terenu, to:

1. Zachowanie i uzupełnienie struktury i zagospodarowania istniejących ogrodów działkowych.
2. Dopuszczenie przekształcenia terenów ogrodów działkowych jedynie w tereny zieleni publicznej z programem rekreacyjnym. Zakres przekształceń należy uściślić na etapie sporządzania mpzp w oparciu o analizy docelowych potrzeb rozwojowych danego obszaru.
3. Minimalizowanie negatywnego oddziaływania na krajobraz obiektów kubaturowych, ograniczenie ich wysokości do 8 m.
4. Zachowanie niezabudowanych odcinków dolin rzecznych jako wolnych od zabudowy.

Dla jednostek tych nie ustalono wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów (powierzchni biologicznie czynnej, intensywności zabudowy).

W ustaleniach ogólnych dotyczących struktury funkcjonalno-przestrzennej w *Studium* wskazano m.in., iż „na etapie sporządzania mpzp, przy wyznaczaniu linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, dopuszcza się możliwość:

1. uściślenia wyznaczonych w *Studium* granic jednostek funkcjonalno-przestrzennych (...);
2. wyznaczenia terenów o przeznaczeniu innym niż dopuszczalne lub dopuszczalne z ograniczeniami w poszczególnych jednostkach funkcjonalno-przestrzennych zgodnie z istniejącym użytkowaniem lub funkcją, do której mogą być adaptowane istniejące obiekty, z wyjątkiem: wyznaczenia terenów przemysłowych w jednostkach funkcjonalno-przestrzennych o wiodącej funkcji mieszkaniowej (...).”

Ponadto, „w każdej z jednostek funkcjonalno-przestrzennych dopuszcza się, oprócz przeznaczenia określonego w kartach ustaleń, dopełnienie struktury funkcjonalnej obszaru terenami: przestrzeni publicznych, zieleni, lasów, wód powierzchniowych, komunikacji i obsługi komunikacji oraz infrastruktury technicznej.

Dopuszcza się funkcjonowanie istniejącej zabudowy niezgodnej z przeznaczeniem terenu określonym w kartach ustaleń dla jednostek funkcjonalno-przestrzennych, w granicach istniejącego zagospodarowania. Dla zabudowy tej dopuszcza się określenie w mpzp możliwości i zasad prowadzenia robót budowlanych.”

W zakresie układu komunikacyjnego *Studium* wskazuje drogę główną do rozbudowy - ulicę Strykowską, która ma docelowo stanowić połączenie centralnych terenów miasta z „ringiem autostradowym” oraz drogi klasy zbiorczej: istniejącą (bez nazwy), odchodzącą od ul. Strykowskiej na wschód i projektowaną – ul. Aksamitną. przedłużenie ulicy S. Przybyszewskiego.

Do istotnych ustaleń *Studium* należą następujące zasady kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego:

- ochrona wszystkich terenów współtworzących system przyrodniczy miasta, w tym terenów jednostek funkcjonalno-przestrzennych obejmujących lasy (L), zieleń urządzonej (Z), tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo (O), ogrody działkowe (D), cmentarze (C) i tereny rekreacyjno-wypoczynkowe (RW), a także terenów zieleni urządzonej oraz gruntów leśnych w ramach wszystkich pozostałych jednostek funkcjonalno-przestrzennych,

- ochrona obszarów szczególnie cennych przyrodniczo, istotnych dla zachowania różnorodności biologicznej oraz zapewniających łączność obszaru miasta z systemem przyrodniczym regionu – objętych ochroną prawną lub obszarów o wysokich walorach przyrodniczych wymagających ochrony,

- powiększanie zasobów zieleni urządzonej w strefie zurbanizowanej zwartej,

- ochrona istniejących korytarzy ekologicznych i kształtowanie nowych powiązań pomiędzy terenami aktywnymi przyrodniczo, w celu zapewnienia spójności systemu przyrodniczego miasta oraz umożliwienia migracji roślin, zwierząt i grzybów. Podstawowy system korytarzy ekologicznych stanowią doliny rzeczne,

- ochrona i kształtowanie systemu hydrologicznego miasta, w sposób zapewniający prawidłowy obieg wody w mieście, poprzez: zachowanie drożności koryt cieków i stref okresowej koncentracji spływu wód (cieki okresowe) poprzez zakaz ich przegradzania, wprowadzania zabudowy i innych elementów utrudniających lub uniemożliwiających przepływ wód, zachowanie jako aktywnych przyrodniczo głównych stref retencjonowania, zasilania i inicjacji wód powierzchniowych: dolin cieków wraz z odcinkami źródłowymi, oraz obszarów wododziałowych, zakaz lokalizacji zainwestowanego stwarzającego ryzyko przenikania zanieczyszczeń do wód gruntowych i podziemnych w obszarach szczególnie wrażliwych na antropopresję: w proponowanych strefach ochronnych wód podziemnych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, w obszarach wododziałowych oraz w otoczeniu ujęć wód podziemnych,

- kształtowanie odpowiednich warunków dla podniesienia jakości powietrza i poprawy mikroklimatu miasta.

W *Studium* wskazano elementy systemu przyrodniczego: Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich – obejmujący cały obszar, jego otulinę – rozciągająca się na południe i południowy wschód od obszaru oraz obszary o wysokich walorach przyrodniczych wymagające ochrony – dolinę rzeki Bzury z ciągiem zbiorników wodnych.

Na obszarze nie wskazano żadnego elementu dziedzictwa kulturowego. Tereny leżące po zachodniej stronie obszaru objęte są strefą ochrony konserwatorskiej, oznaczonej jako: K - strefa ochrony krajobrazu kulturowego.

Ulicę Strykowską, biegnącą wzdłuż południowo-wschodniej granicy obszaru, wskazano w *Studium* jako element systemu komunikacyjnego miasta – drogę klasy głównej.

Ustalenia obowiązującego *Studium* dla tego obszaru nieznacznie różnią się od ustaleń wcześniejszego dokumentu. W poprzednio obowiązującym *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, przyjętym uchwałą Nr XCIX/1826/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 27 października 2010 r. analizowany obszar znajdował się w zasięgu strefy obrzeżnej miasta, w której występują główne elementy systemu ekologicznego, oparte w głównej mierze o doliny rzeczne i zespoły leśne. W strukturze funkcjonalnej analizowany obszar został w większości zaliczony do terenów oznaczonych symbolem: ZL1 – tereny zieleni leśnej z zachowaniem istniejącej zabudowy, za wyjątkiem terenu ZD zajmowanego przez ogrody działkowe (we wschodniej części obszaru) oraz położonego po zachodniej stronie ulicy Wycieczkowej terenu LK – wyodrębnione z terenów zieleni leśnej tereny lasów komunalnych oraz obszarów związanych z powiększeniem tych kompleksów leśnych.

W części „uwarunkowania rozwoju – środowisko przyrodnicze” obszar został zaliczony do podstawowych elementów systemu przyrodniczego miasta: terenów o zachowanych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, pełniących zasadniczą funkcję w kształtowaniu systemu przyrodniczego miasta.

Studium z 2010 r. ustalało w obszarze opracowania lokalizację elementów podstawowego układu drogowego miasta: ulicę Strykowską.

Dla omawianego obszaru nie ma obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obszar od strony północnej i zachodniej graniczy z terenami, dla których obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego przyjęte uchwałami:

- Uchwałą Nr XXXVI/938/16 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 19 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi obejmującej teren Lasu Łagiewnickiego w rejonie ulic Okólnej i Wycieczkowej (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2016 r. poz. 4569); w planie tym z analizowanym obszarem sąsiadują tereny o przeznaczeniu: lasy komunalne i zalesienia - 3ZLK i 5ZLK;

- Uchwałą Nr XVI/673/19 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Bażanciej, Wycieczkowej, Kasztelańskiej i Skrzydlatej oraz granic terenu kolejowego i Lasu Łagiewnickiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2020 r. poz. 610); z analizowanym obszarem graniczą tereny o przeznaczeniu: lasy i zalesienia - 3ZL oraz 8ZL.

Plany te obejmują większość kompleksu Lasu Łagiewnickiego, a zarazem zachodniej części Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i części jego otuliny. Wskazano w nich na obowiązywanie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego wynikających z obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla prawnych form ochrony przyrody (Rezerwatu przyrody „Las Łagiewnicki” i Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich) i sformułowano ustalenia w zakresie ochrony terenów położonych w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, ochrony obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz ochrony korytarzy ekologicznych.

Obszar objęty opracowaniem stanowi część kompleksu Lasu Łagiewnickiego – strefy graniczne uroczysk Rogi i Bzura, oraz przyległe do lasu tereny otwarte z doliną Bzury-Czerniec. W całości leży na obszarze *Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich*, przy jego południowej granicy, sąsiadując z otuliną PKWŁ. Otulina to strefa ochronna granicząca z formą *ochrony przyrody* i wyznaczona indywidualnie dla formy *ochrony przyrody* w celu

zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka (art. 5 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody).

Granice Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (PKWŁ) oraz granice jego otuliny zostały określone w rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego i Wojewody Skierniewickiego z dnia 31 grudnia 1996 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Dla PKWŁ obowiązują także akty prawne:

- rozporządzenie Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich;

- uchwała Nr LV/1545/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

W rozporządzeniu w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich w § 6 ust. wskazano zakazy obowiązujące na obszarze całego Parku:

- 1) lokalizowania nowych obiektów zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest obligatoryjne w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska;
- 2) lokalizowania inwestycji mogących istotnie i trwale naruszyć walory krajobrazowe oraz deformowania naturalnych form geomorfologicznych (wąwozów, parowów i innych);
- 3) zakopywania oraz składowania odpadów poza miejscami do tego przeznaczonymi;
- 4) utrzymywania otwartych rowów i zbiorników ściekowych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej;
- 6) likwidowania, zasypywania i dewastacji naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 7) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia gruntów rolnych;
- 8) organizowania rajdów motorowych i samochodowych oraz pokazów lotów akrobacyjnych;
- 9) umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi;
- 10) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych z wyłączeniem działań wynikających z potrzeb racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia;
- 11) umyślnego zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych, gniazdek i złożonej ikry, ptasich gniazd oraz wybierania jaj z wyłączeniem działań związanych z gospodarką łowiecką lub rybacką prowadzoną w oparciu o odrębne przepisy oraz racjonalną gospodarkę rolną i leśną;
- 12) wypalania roślinności i pozostałości roślinnych – z wyłączeniem racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej;
- 13) wydobywania skał, minerałów, torfu oraz niszczenia gleby, za wyjątkiem ograniczonej eksploatacji piasku i żwiru na potrzeby lokalne, do 500 m³/rok z pojedynczego wyrobiska.

Jednocześnie wskazano, iż zakazy i ograniczenia wymienione w pkt 1, 2, 5 oraz pkt 10 nie dotyczą inwestycji realizujących cele publiczne, w trybie określonym w art. 36a ustawy o ochronie przyrody, zakazy wymienione w pkt 5 i pkt 10 – przedsięwzięć związanych

z turystycznym i rekreacyjnym zagospodarowaniem Parku, uzgodnionym z Wojewodą, a zakaz wymieniony w pkt 8 – motorowych i samochodowych rajdów turystycznych.

Plan ochrony PKWŁ analizowany obszar zalicza do stref: strefy O – obejmującej „obszary objęte lub postulowane do objęcia dodatkowymi formami ochrony przyrody i krajobrazu”, strefy L – obejmującej „obszary o dominującej funkcji leśnej” oraz strefy S – obejmującej „obszary specjalnych indywidualnych działań ochronnych i programowych”. Obszar obejmuje jednostkę oznaczoną jako: Ł.1.8 – w granicach PKWŁ.

Plan ochrony jako główne siedlisko przyrodnicze dla jednostki Ł.1.8 wskazuje wilgotne łąki dwukośne *Molinetalia* (nie wymienia siedlisk leśnych i zaroślowych).

W planie ochrony nie stwierdzono na omawianym obszarze siedlisk chronionych gatunków roślin nasiennych, paprotników, mszaków, grzybów i porostów; nie wskazano głównych ostoi chronionych gatunków bezkręgowców.

Obszar Parku i otuliny zalicza się do typu krajobrazu naturalnego, o cechach krajobrazu dolin i równin akumulacyjnych oraz krajobrazu staroglacjalnego. Szczegółowy typ krajobrazu geomorfologicznego omawianej jednostki to: urozmaicona, wysoko wzniesiona rzeźba, obejmująca tereny najwyższej wzniesionych części Parku, w jego południowej i zachodniej części, odpowiadająca poziomowi Wzniesień Łódzkich (283 – 210 m n.p.m.), o wysokościach względnych dochodzących do 40 – 70 m: obejmująca przede wszystkim miejsca występowania moren wyciśniętych i spiętrzonych, a także moren czołowych akumulacyjnych.

Tereny te zostały wskazane jako obszary występowania zagrożeń (§ 35 Planu ochrony): wygradzanie terenów rolnych i działek, prowadzących do blokady korytarzy ekologicznych, a także linie przesyłowe degradujące walory krajobrazu.

Proponowany był zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Źródlika Bzury” o pow. 15,3 ha, chroniący źródła i górny odcinek Bzury w Lesie Łagiewnickim (dotychczas nie został ustanowiony).

Na potrzeby ochrony fauny wyróżniono kluczowe typy biotopów, w tym w jednostce Ł.1.8 – olsy i łągi, wody stojące: stawy, torfowiska oczka wodne oraz tereny o różnym stopniu zabudowane o wysokim poziomie antropopresji, dla których określono indywidualne zalecenia ochronne (§51 ust 1. pkt. 3, 6 i 10).

Do działań w zakresie ochrony krajobrazu zaliczono, m.in. ochronę dolin rzecznych ze względu na ich walory krajobrazowe oraz pełnione funkcje refugium faunistycznych, florystycznych i korytarzy ekologicznych (§52 ust. 2).

W zakresie udostępnienia obszarów Parku i otuliny dla celów turystyki i rekreacji omawiany obszar został wskazany jako obszar preferowany dla rozproszonej turystyki i rekreacji (§59 pkt 1).

Dla strefy O przyjęto następujące ustalenia:

„§ 63. 1. Strefa O – obejmuje obszary objęte lub postulowane do objęcia dodatkowymi formami ochrony przyrody i krajobrazu:

- 1) rezerwaty przyrody;
- 2) zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- 3) użytki ekologiczne;
- 4) stanowiska dokumentacyjne.”

W kolejnych ustępach wymieniono istniejące oraz postulowane obiekty chronione wchodzące w skład strefy O, z których w granicach omawianego obszaru znajduje się postulowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Źródlika Bzury” (Oz-II).

Dalsze ustalenia dla strefy O są następujące:

„4. Przyjmuje się zaostrzone ustalenia ochronne dla obszarów w strefie O, w szczególności zalecając ograniczenie działań mogących bezpośrednio lub pośrednio oddziaływać negatywnie na przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe walory obiektów i obszarów w tej strefie.

5. Dla poszczególnych obiektów postulowanych do objęcia ochroną prawną konkretyzacja warunków ich ochrony zostanie określona indywidualnie, w aktach prawnych powołujących poszczególne obiekty, w oparciu o postulaty zawarte w opracowaniach stanowiących podstawę ich powołania, opinie zainteresowanych jednostek samorządowych oraz z uwzględnieniem aktualnych warunków i zakresu akceptacji zasad ochrony przez właścicieli/zarządzających terenami proponowanymi do objęcia ochroną.

Do strefy tej należą również wskazane korytarze ekologiczne (zaznaczone na mapie), ale żaden nie został wyznaczony na omawianym obszarze.

Dla strefy L przyjęto następujące ustalenia:

„§ 64. 1. Strefa L – leśna – obejmuje istniejące kompleksy lasów, dowolnej formy własności, spełniających kryteria lasu w rozumieniu przepisów ustawy o lasach.

2. Zasady gospodarowania w tej strefie wymagają zgodności z przepisami ustawy o lasach, konkretyzowanej w planach urządzenia lasów.

3. Przyjmuje się następujące ustalenia szczegółowe dla obszarów strefy L:

1) obowiązuje zakaz lokalizacji w strefie L nowych obiektów, niezwiązanych z gospodarką leśną, z wyłączeniem zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego, w formie obiektów towarzyszących takich jak: parkingi, deszczochrony, miejsca odpoczynku i rekreacji itp.;

2) w wyjątkowych przypadkach dopuszcza się inne formy zagospodarowania niż wymienione w pkt. 1, uzgodnione z Wojewodą;

3) przyjmuje się zasadę usuwania z terenów leśnych obiektów niezwiązanych z potrzebami gospodarki leśnej oraz turystyki;

4) zakłada się zwiększenie lesistości parku poprzez program zalesień strefy N, zapewniające wzmocnienie istniejących kompleksów lasów;

5) przy odnawianiu lasów i w zalesieniach zaleca się dobór rodzimych gatunków drzew i krzewów oraz kształtowanie granicy lasu w sposób podkreślający charakterystyczny krajobraz Parku, szczególnie w formowaniu jego krawędzi widokowych oraz tworzeniu wnętrza – polan.

Dla strefy S przyjęto następujące ustalenia:

„§ 68. 1. Strefa S – specjalnych indywidualnych wymogów ochronnych i programowych zawartych częściowo w typach ustaleń jak dla stref L, N, R, U, obejmuje wyodrębnione obszary, w których występują specyficzne problemy, związane z potrzebą rozszerzenia ustaleń regulacyjno-ochronnych, o działania programowe.

2. W kształtowaniu zabudowy strefy S:

1) zaleca się ograniczenie wysokości zabudowy mieszkaniowej do 8 m w najwyższym punkcie kalenicy,

2) zaleca się nawiązywanie form zabudowy do tradycji architektury lokalnej oraz charakteru krajobrazu,

- 3) zaleca się stosowanie materiałów naturalnych rodzimych,
- 4) zaleca się stosowanie spadzistych dachów o kącie nachylenia połaci 35-45°,
- 5) zaleca się stosowanie kolorystyki neutralnej, szczególnie dla dachów, ułatwiającej wtapianie się zabudowy w krajobrazie,
- 6) zakazuje się budowy ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych (płyt żelazobetonowych), zaleca się stosowanie żywopłotów.”

W strefie tej wydzielono poszczególne obszary, z czego na obszarze opracowania omawianego planu znajduje się obszar oznaczony jako S-V, obejmujący górny, źródłowy odcinek doliny Bzury, o wybitnych walorach ekologicznych i krajobrazowych na przedpolu Lasu Łagiewnickiego. Dla tego obszaru ustalono (§ 68 pkt 5 ppkt. b - d):

„b) preferowane kierunki zagospodarowania:

- stworzenie przestrzeni – terenów publicznych w dolinie Bzury, połączone z przejściem na rzecz gminy niezabudowanych nieruchomości,
- rozwijanie funkcji związanych z obsługą ruchu turystycznego,
- utrzymanie strategicznego parkingu wraz z jego doposażeniem w towarzyszące elementy infrastruktury turystycznej (z wykluczeniem obiektów przeznaczonych na działalność handlową),
- likwidacja zdekapitalizowanego zainwestowania,
- likwidacja wygradzeń z rozszerzeniem zalesień na skrzydłach doliny,
- ochrona walorów przyrodniczych obszaru źródłowego Bzury (utworzenie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego), w tym ukształtowanych historycznie „paciorkowych” stawów na Bzurze,

c) elementy zagospodarowania i działania naruszające walory:

- budownictwo indywidualne w dolinie,
- wygradzanie terenów w dolinie ciek, w tym przegradzanie ciek,

d) zakazy i ograniczenia obowiązujące w strefie:

- lokalizacja nowego budownictwa, z wyłączeniem niewielkich obiektów związanych wyłącznie z obsługą ruchu turystycznego .

- rozwijania bezpośredniej obsługi komunikacyjnej nieruchomości z drogi krajowej,

W Planie ochrony zostały sformułowane zasady ochrony w gospodarczym korzystaniu z terenów Parku i otuliny odnoszące się do: gospodarki rolnej, gospodarki leśnej, gospodarki wodnej, zagospodarowania przestrzennego i budownictwa, turystyki i rekreacji. Wskazane zostały obszary i sposoby udostępniania walorów Parku, w tym tereny objęte sporządzanym planem miejscowym zostały zaliczone do: obszarów preferowanych dla rozproszonej turystyki i rekreacji oraz obszarów preferowanych dla rozwijania sieci ścieżek pieszych i rowerowych.

Jako sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń, w stosunku do terenów objętych sporządzanym projektem planu, wymieniono:

- podwyższenie wymagań w zakresie gospodarki ściekowej,
- rewaloryzacja i odtwarzanie walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu,
- postulowane wprowadzanie dolesień rozwijających walory środowiska.

Wskazane zostały obszary do realizacji działań ochronnych, z czego do omawianego obszaru odnosi się: ochrona obszarów źródłowych przez miejscowe plany.

Zgodnie z zapisem § 1 ust. 3 Planu ochrony jego ustalenia są wiążące dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przedstawione wyżej ustalenia projektu planu miejscowego są zgodne z ustaleniami Planu ochrony.

W początkowej fazie prac nad projektem planu sporządzone zostało „Opracowanie ekofizjograficzne (podstawowe) na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Wycieczkowej, Rogowskiej i Strykowskiej”. Opracowanie to zawiera charakterystykę stanu i funkcjonowania poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem ich wzajemnych powiązań. Określa m.in. ekofizjograficzne uwarunkowania dla planowania przestrzennego oraz wnioski i zalecenia do sporządzanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W opracowaniu ekofizjograficznym wskazano, iż jest to obszar o wysokich walorach krajobrazowych i wartościach ekologicznych, objęty ochroną prawną poprzez utworzenie Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, wraz z otuliną, co stwarza poważną i najbardziej istotną barierę dla wykorzystania tych terenów pod zabudowę.

Główne ograniczenia, wynikające z konieczności ochrony zasobów środowiska, zostały wskazane w Planie ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (omówionym wyżej).

Ewentualne zamierzenia inwestycyjne w obrębie obszaru, niezależnie od ich charakteru i funkcji, powinny być realizowane z zachowaniem warunków:

1. stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska;
2. zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
3. zakazu zmiany stosunków gruntowo-wodnych na obszarze objętym opracowaniem;
4. obowiązku urządzenia dla każdej zabudowanej nieruchomości miejsca do gromadzenia odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi utrzymania czystości i porządku w gminach;
5. dopuszczenia wykorzystania odnawialnych źródeł energii dla realizacji zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło;
6. wyznaczenia stref ochronnych istniejącej i projektowanej infrastruktury technicznej oraz nakazanie ich późniejszej kontroli, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ustalenia projektu planu respektują powyższe wytyczne opracowania ekofizjograficznego w zakresie ograniczeń i możliwości zagospodarowania obszaru wynikających z potrzeby ochrony zasobów i walorów przyrodniczo-krajobrazowych oraz historycznych obszaru.

4. Analiza istniejącego stanu środowiska, potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Podział fizycznogeograficzny

Według rejonizacji fizycznogeograficznej J. Kondrackiego (1998) opisywany obszar leży w prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Niziny Środkowopolskie, makroregionie Nizina Południowowielkopolska oraz mezoregionie Wysoczyzna Łaska.

Zgodnie z podziałem na regiony geomorfologiczne Polski wg S. Gilewskiej (Atlas ... 2002) obszar objęty opracowaniem znajduje się w obrębie mezoregionu Wysoczyzna Łaska (a7).

Mezoregion ten, wraz z pozostałymi dziesięcioma, tworzy makroregion Nizina Południowopolska (AV.a.), należący do podprovincji Niziny Środkowopolskie (AV), wchodzącej w skład prowincji Niż Środkowoeuropejski.

Wg podziału Łodzi na jednostki geomorfologiczne J. Goździka i J. Wieczorkowskiej (Atlas ... 2002) dokonanego na podstawie podobieństwa cech morfometrycznych oraz budowy wewnętrznej i genezy form terenu, obszar objęty opracowaniem znajduje się w obrębie jednostki Spłaszczenie Rogowskie.

Rzeźba terenu

Rzeźba obszaru objętego opracowaniem, jak i całego obszaru miasta, została ukształtowana pod wpływem warunków peryglacjalnych w okresie zlodowacenia bałtyckiego, wód pochodzących z deglacjacji lądolodu oraz z przekształcenia w warunkach peryglacjalnych. Decydujący wpływ na kształtowanie rzeźby miał lądolód zlodowacenia środkowopolskiego stadiału mazowiecko-podlaskiego (Warty). Istniejące tu formy rzeźby są pochodzenia denudacyjnego i rzeczno-denudacyjnego. Centralna część omawianego obszaru położona jest w obrębie dna dolin rzecznych, stoków wyraźnie zaznaczonych. Pozostałą część obszaru zajmują suche doliny i niecki denudacyjne, także równiny denudacyjne.

Wysokości bezwzględne badanego obszaru wahają się między 220 – 240 m n.p.m. Najwyższe wartości występują we wschodniej części obszaru, a najniższe - w jego południowo-zachodniej części.

Spadki terenu na większości analizowanego obszaru wynoszą między od 2° do 4°. W rejonie rzeki spadki wynoszą od 0° do 1°, miejscami pojawiają się spadki powyżej 4°.

Opisane powyżej pierwotne ukształtowanie terenu analizowanego obszaru zostało bardzo nieznacznie przemodelowane na skutek działalności człowieka tj. zabudowy, komunikacji. Działalność człowieka doprowadziła do lokalnego wyrównywania poziomów terenu.

Budowa geologiczna, grunty

Największą część omawianego obszaru stanowią utwory geologiczne związane ze stadiem warty – większość obszaru to piaski wodnolodowcowe oraz plejstocenyjskie piaski i mułki eluwialno-eoliczne. W centralnej i północno-wschodniej części występują mułki i piaski deluwialne. Wzdłuż biegu rzeki, przy zachodniej granicy znajdują się piaski rzeczne. Niewielki południowo-zachodni kraniec zajmują gliny zwałowe.

Zwarta pokrywa osadów czwartorzędowych posiada zróżnicowaną miąższość w zależności od ukształtowania podłoża czwartorzędowego i zaburzeń glacyotektonicznych – od kilku do kilkudziesięciu metrów. Wyróżniono tu (wg Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:50 000) utwory powierzchniowe, jak piaski, piaski i żwiry lodowcowe i wodnolodowcowe (plejstocen) na większości obszaru. Piaski i piaski ze żwirami rzeczne (holocen) występują na terenach wzdłuż rzeki, piaski i mułki eluwialno-eoliczne - w zachodniej części analizowanego obszaru, gliny zwałowe (plejstocen) - miejscami w środkowej części obszaru, przy granicy północnej i południowej. Piaski, piaski i żwiry, miejscami mułki peryglacjalne (plejstocen) występują w północno zachodniej części analizowanego terenu.

Grunty takie jak piaski rzeczne, piaski i mułki eluwialno-eoliczne, mułki i piaski deluwialne są gruntami o złych lub średnich warunkach posadowienia zabudowy. Dlatego przed realizacją obiektów budowlanych wskazane jest przeprowadzanie badań gruntów, określających warunki posadowienia.

Głębokość przemarzania gruntów wynosi 1,00 m, tak jak na obszarze całej Łodzi (strefa dla Polski środkowej i wschodniej).

Na terenie objętym opracowaniem nie stwierdzono występowania udokumentowanych złóż surowców mineralnych.

Wody powierzchniowe i podziemne

Analizowany obszar położony jest w obrębie zlewni rzeki Bzury, lewego dopływu Wisły. Obszar źródłowy rzeki Bzury współcześnie usytuowany jest pomiędzy ul. Strykowską a ul. Skrzydlatą. Rzeka (nosząca w górnym odcinku nazwę Bzura-Czerniec) przepływa przez obszar Lasu Łagiewnickiego i jego otuliny korytem o naturalnym charakterze, równoleżnikowo, w niewielkiej odległości od północnej granicy obszaru opracowania.

Na obszarze objętym opracowaniem występuje kilka niewielkich zbiorników wodnych, które w większości usytuowane są na rzece. W północno-wschodniej części obszaru wzdłuż doliny rzecznej występuje bagno (mokradło stałe).

Jak wynika z map zagrożenia powodziowego, opublikowanych na Hydroportalu PGW Wody Polskie, analizowany teren znajduje się poza zasięgiem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Dolina rzeki Bzury po zachodniej stronie obszaru opracowania wskazana jest jako obszar występowania wód powodziowych o prawdopodobieństwie występowania, co 500 lat (Q 0,2%).

W okresie intensywnych opadów deszczu w najniższej części obszaru – w obrębie doliny rzeki Bzury – może dochodzić do lokalnych podtopień spowodowanych wysokim poziomem wód gruntowych na terenie doliny oraz podtopień wodami spływu powierzchniowego. Jednak cały analizowany obszar charakteryzuje się niewielkim stopniem zurbanizowania, a tym samym małym udziałem powierzchni nieprzepuszczalnych, co minimalizuje negatywne skutki podtopień.

Jednolitą częścią wód powierzchniowych (JCWP) jest oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych: jezioro, sztuczny zbiornik wodny, ciek a także fragment morskich wód wewnętrznych itp. Większe cieki dzielone są na mniejsze odcinki stanowiące JCWP.

Omawiany teren położony jest w zlewni jednolitych części wód powierzchniowych „Bzura od źródeł do Starówki”, o kodzie: RW200017272138.

Na podstawie przeprowadzonego monitoringu jakości wód powierzchniowych stan/potencjał ekologiczny JCWP „Bzura od źródeł do Starówki” określono jako słaby. Podstawą oceny było zakwalifikowanie fizykochemicznego stanu wód JWCP do potencjału poniżej dobrego głównie ze względu na niespełnienie wymogów pod względem zawartości fosforanów oraz fosforu ogólnego, których źródłem antropogenicznym mogą być nawozy sztuczne oraz zanieczyszczenia ściekami przemysłowymi.

Podstawą oceny JCWP były badania prowadzone w jednym punkcie pomiarowym „Bzura-Karolew”, w znacznej odległości od obszaru (poniżej Łodzi i Zgierza). Na jakość omawianych JCWP niewątpliwie wpływa sposób użytkowania i zagospodarowania terenu - Bzura i jej dopływy w granicach miast przepływają przez tereny podlegające silnej presji antropogenicznej, w tym przemysłowej.

Tabela 1 Ocena jakości Jednolitych Części Wód Powierzchniowych

nazwa i kod JCWP	nazwa punktu pomiarowego	klasa elementów biologicznych	klasa elementów hydromorfologicznych	klasa elementów fizyko-chemicznych.	stan / / potencjał ekologiczny	stan JCWP
Bzura od źródeł do Starówki RW200017272138	Bzura - Karolew	V	II	PSD	SŁABY	ZŁY

gdzie: II – stan/potencjał dobry; V – stan/potencjał zły, PSD – poniżej stanu/potencjału dobrego

źródło: Komunikaty o stanie jakości wód powierzchniowych województwa łódzkiego badanych w 2016 i 2017, WIOŚ w Łodzi – BMS, 2017, 2018

Do głównych zagrożeń wód powierzchniowych w sąsiedztwie terenu można zaliczyć spływ powierzchniowy z terenów o nieprzepuszczalnym podłożu - dróg. Ponadto szkodliwe dla środowiska wodnego może być stosowanie nawozów w obrębie ogrodów przydomowych.

Według podziału na jednostki hydrogeologiczne, dokonanego w oparciu o zasięg występowania poziomów wodonośnych, ich zasobność, stopień izolacji, udział poziomów wodonośnych w profilu pionowym wód podziemnych oraz przynależność do dużych jednostek geologiczno-strukturalnych, określonego na „Mapie hydrogeologicznej Polski w skali 1:50 000, Arkusz Łódź–Zachód (627)” obszar opracowania planu miejscowego znajduje się w jednostce nr 6 abQII/Cr3/Cr1. Jednostka ta charakteryzuje się obecnością głównego, czwartorzędowego użytkowego piętra wodonośnego, występującego na głębokości od 10 do 30 m, o średniej miąższości wynoszącej 40 m. Przewodność osiąga wartości średnie wynoszące 360 m²/24h, wydajność potencjalna kształtuje się w przedziale od 10 m³/h do powyżej 70 m³/h, moduł zasobów odnawialnych i dyspozycyjnych wynosi odpowiednio: 192 m³/24h·km² i 144m³/24h km². Podrzedne poziomy tworzą utwory górnej i dolnej kredy. Jakość wód głównego poziomu użytkowego oceniono jako dobrą, ale stopień zagrożenia - jako wysoki.

Analizowany obszar znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 401 Niecka Łódzka, wydzielonego w ośrodku szczelinowo-porowym kredy dolnej. Wody zbiornika zostały zaliczone do wód czystych lub bardzo nieznacznie zanieczyszczonych, łatwych do uzdatnienia. Zasoby zbiornika Niecka Łódzka szacowane są na ok. 90 tys. m³/d. Dla GZWP nr 401 Niecka Łódzka w 2013 r. opracowana została dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych. Zgodnie z mapą dokumentacyjną obszaru GZWP nr 401 Niecka Łódzka, obszar opracowania położony jest poza granicami proponowanych obszarów ochronnych zbiornika.

Według danych z 2000 r. (brak nowszych) analizowany obszar znajdował się w zasięgu leja depresyjnego wywołanego we wcześniejszych latach nadmierną eksploatacją wód podziemnych na terenie miasta Łodzi, głównie na potrzeby przemysłu.

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd) są jednostkami hydrogeologicznymi. Zostały one wyodrębnione na podstawie systemów krążenia wód przypowierzchniowego poziomu

wodonośnego. Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu JCWPd o kodzie PLGW200063.

W *Planach gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* dla jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) zostały ustalone cele środowiskowe z uwzględnieniem ich aktualnego stanu. Dla ww. JCWPd jako dobry został oceniony jej status, podobnie jak stan ilościowy i stan chemiczny wód, a osiągnięcie celu środowiskowego, to jest dobrego stanu chemicznego i ilościowego - jako niezagrożone.

W części miasta, znajdującej się w zasięgu tej jednostki, pomiary prowadzone przez WIOŚ w Łodzi w ramach monitoringu badania jakości wód podziemnych były wykonywane ostatnio w roku 2016 (poprzednio w 2013 r.), a ocena JCWPd opierała się na badaniach prowadzonych w 56 otworach, które obejmowały czwartorzędowe, trzeciorzędowe, kredowe i jurajskie piętra wodonośne. W punktach zlokalizowanych w bliskiej odległości od granic niniejszego opracowania (o numerach: 156, 146, 161, 160 i 178) wody zaklasyfikowano do I i II klasy czystości, co świadczy o dobrej i bardzo dobrej jakości wód.

Ze względu na dobrą izolację wód podziemnych oraz ustalenia projektu planu - nieprzewidujące zurbanizowania obszaru - stan wód powierzchniowych i podziemnych nie ulegnie pogorszeniu.

Gleby

Jednym z najważniejszych czynników glebotwórczych, który wpływa na rodzaj gleby i wartości użytkowo-rolnicze jest skała macierzysta. Zasadniczymi skałami macierzystymi dla gleb występujących w obrębie omawianego obszaru są czwartorzędowe utwory polodowcowe. (piaski, piaski i żwiry wodnolodowcowe). Konsekwencją rzeźby, budowy geologicznej i stosunków wodnych jest wytworzenie się określonych typów gleb. Według Atlasu miasta Łodzi (z 2002 r.), na omawianym obszarze występują gleby rdzawe (w południowo-zachodniej części) oraz gleby płowe (w północno-wschodniej części). Gatunki gleb występujących na opisywanym obszarze to: piaski luźne i słabogliniaste w południowo-zachodniej części i piaski gliniaste lekkie na pozostałym obszarze oraz pyły piaszczyste i piaski gliniaste mocno pylaste na niewielkiej powierzchni w północno-wschodniej części obszaru.

Omawiany obszar zaliczony jest do geokompleksu litogenicznego związanego z utworami przepuszczalnymi (część zachodnia), lasy (część wschodnia). Centralna część obszaru została wskazana jako zabudowana. Pod względem przydatności rolniczej wyróżniono geokompleks litogeniczny związany z utworami przepuszczalnymi - kompleks żytni bardzo słaby.

Zieleń

Ze względu na niewielkie zurbanizowanie obszaru objętego opracowaniem, szata roślinna należy do elementów środowiska słabo przekształconych.

Według Atlasu Miasta Łodzi z 2002 r. rejon miasta, obejmujący obszar opracowania, pod względem liczebności gatunków roślin zielnych, charakteryzuje się największym bogactwem florystycznym (powyżej 250 gatunków/km²). Na obszarze stwierdzono stanowiska zawilca gajowego *Anemone nemorosa* - przedstawiciela gatunków urbanofobnych. Obszar w północno-zachodniej części posiada największy udział gatunków rodzimych we florze (powyżej 90%).

Roślinność rzeczywistą na tym obszarze stanowi przede wszystkim roślinność synantropijna (zasiedlająca podłoże zmienione przez człowieka): segetalna (towarzysząca

uprawom) i ruderalna (towarzysząca zabudowie i drogom) oraz lasy zniekształcone oraz drzewostany pochodzenia sztucznego na zdegradowanych siedliskach.

Aktualną potencjalną roślinnością naturalną, czyli taką, która rozwinęłaby się w obecnych warunkach środowiska po ustaniu ingerencji człowieka, jest:

- kwaśna dąbrowa *Calamagrosito-Quercetum* – acidofilny las dębowy z sosną i brzozą,
- łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum* z fragmentami łęgu wiązowo-jesionowego *Ficario-Ulmetum minoris* i zbiorowiskami źródliskowymi – na terenie doliny rzecznej.

Za roślinność kultywowaną uznano tę, która jest kształtowana przez człowieka w sposób kontrolowany – jest urządzona i pielęgnowana. Zaliczono tu ogrody i ogródki przydomowe z sadami oraz zielenią towarzyszącą ciągom komunikacyjnym (nieliczną).

Na analizowanym obszarze nie ma terenów zieleni miejskiej: parków czy skwerów, a jedynie lasy, w tym pochodzenia sztucznego na zdegradowanych siedliskach oraz pionierskie zadrzewienia na gruntach porzuconych w uprawie. Czynniki antropogeniczne powodują degradację istniejących lasów.

Obszar obejmuje południowo-wschodnie obrzeża Lasu Łagiewnickiego, należące do uroczysk Rogi i Bzura. Według opracowania pt. „Szata roślinna Lasu Łagiewnickiego” występujące tam leśne zbiorowiska to:

- grąd typowy,
- grąd wysoki,
- acidofilna dąbrowa typowa,
- zarośla czeremchy amerykańskiej (pod linią energetyczną).

Z łącznie rozpoznanych na całej powierzchni Lasu Łagiewnickiego 542 gatunków roślin naczyniowych, w części obejmującej omawiany obszar stwierdzono występowanie 114 gatunków.

Fauna

Obszar opracowania w większości stanowi tereny aktywne przyrodniczo. Poprzez sąsiedztwo z Lasem Łagiewnickim oraz rzekę Bzurę przebiegającą przez obszar tworzy on bardzo dobre warunki do bytowania wielu gatunków fauny.

Na podstawie informacji zawartych w Atlasie Miasta Łodzi (2002) można stwierdzić, iż szacunkowa średnia liczba lęgowych gatunków ptaków na tym obszarze wynosi ponad 40 gatunków na 1 km². Jednak mimo tak dużej liczby lęgowych gatunków ptaków na obszarze nie występują stanowiska rzadkich gatunków.

Z rzadkich ptaków w okolicy omawianego obszaru zaobserwowano bytowanie:

- dzięcioła zielonego *Picus viridis*,
- krogulca *Accipiter nisus*,
- myszołowa *Buteo buteo*,
- uszatki *Asio otus*.

Z płazów i gadów w granicach omawianego obszaru zaobserwowano:

- rzekotkę drzewną *Hyla arborea*,
- traszkę grzebieniastą *Triturus cristatus*,
- grzebiuszkę ziemną *Pelobates fuscus*.

Z ssaków odnotowano bytowanie wiewiórki *Sciurus vulgaris*, borowca wielkiego *Nyctalus noctula* oraz dzika *Sus scrofa*,

Tereny z zabudową mieszkaniową są z kolei miejscem występowania takich gatunków, jak: szczur wędrowny, mysz domowa, gołąb, kret, czy nornica.

Słabe zurbanizowanie obszaru, otwarte przestrzenie oraz różnorodność siedlisk sprzyjają występowaniu wielu gatunków zwierząt.

Warunki klimatyczne

Wg regionalizacji rolniczo-klimatycznej Polski R. Gumińskiego (1948), obszar Łodzi zaliczony został w całości do Dzielnicy Łódzkiej.

Warunki klimatyczne miasta, w tym też obszaru opracowania, podobnie jak całej Polski środkowej, kształtowane są głównie w wyniku ścierania się mas powietrza polarno-morskiego (atlantyckiego) oraz mas powietrza kontynentalnego (azjatyckiego). Stąd też wynika typowa dla klimatu Polski przejściowość, wyrażająca się częstą zmianą stanów pogodowych i występowaniem sześciu pór roku.

Masy powietrza polarno-morskiego pojawiają się przez 65% dni w roku, zaś kontynentalnego przez 29% dni w roku. Sporadycznie, głównie w kwietniu (7% dni) i maju (13,5% dni), napływają masy powietrza arktycznego, najrzadziej masy powietrza zwrotnikowego.

Średnia roczna temperatura powietrza dla okresu od 1951 do 2005 roku wynosiła 8,5°C. Najchłodniejszym miesiącem jest zazwyczaj styczeń (średnia temperatura -1,8°C), a najcieplejszym lipiec (średnia temperatura 18,6°C), ale w poszczególnych latach może to być też czerwiec lub sierpień, w których średnie temperatury osiągają 21°C. Największa zmienność średnich miesięcznych temperatur przypada na styczeń, luty i marzec, najmniejsza na późne lato i wczesną jesień.

Maksymalne prędkości wiatru przypadają na zimę i wiosnę. Są to zazwyczaj wiatry zachodnie i południowo-zachodnie, które wyróżniają się także największą częstotliwością. Znacznymi prędkościami charakteryzują się też wiatry północne, które jednak występują rzadziej.

Średnie roczne sumy opadów wynoszą 525 - 575 mm i są o około 25 – 50 mm większe niż w zachodniej części miasta. Największe wartości opadów przypadają na miesiące letnie, najmniejsze wartości opadów występują w lutym (27,9 mm). Pokrywa śnieżna w ostatnich latach utrzymywała się przeciętnie przez 82 dni w ciągu pięciu miesięcy zimowych (listopad, grudzień, styczeń, luty, marzec).

Liczba dni pogodnych w roku (dane ze stacji meteorologicznej Łódź-Lublinek) wynosi 32 i jest niższa niż na obszarach sąsiednich. Związane jest to ze zwiększoną konwekcją nad miastem, wywołaną zwykłą temperaturą, zanieczyszczeniem powietrza, a tym samym większą ilością źródeł kondensacji pary wodnej.

Zanieczyszczenie powietrza jest czynnikiem zmniejszającym ilość energii słonecznej docierającej do powierzchni terenu. Średnie roczne usłonecznienie (lata 1952-1980) wynosiło dla miasta Łodzi 1 500,5 godz., co stanowi 33 % usłonecznienia możliwego astronomicznie, podczas gdy np. w Brwinowie 1 647,4 godz. (37 %), w Skierniewicach 1 732,6 godz. (39 %). W 2005 r. roczne usłonecznienie wynosiło ok. 1 846 godzin. Najwyższe wartości usłonecznienia przypadają na maj, czerwiec i lipiec.

Ze względu na peryferyjne położenie w stosunku do centrum miasta, obszar nie znajduje się w zasięgu miejskiej wyspy ciepła. Pod względem topoklimatycznym omawiany obszar jest dość jednorodny. Są to tereny o stosunkowo korzystnych cechach klimatu odczuwalnego.

Jak wskazano w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, obszar opracowania w całości znajduje się w naturalnym korytarzu wymiany mas powietrza. Mimo swojej nielicznej zabudowy analizowany teren tworzy jednak strefę blokady przepływu mas powietrza w istniejącym korytarzu.

Ochrona prawna zasobów przyrodniczych

Obszar, tak jak całe miasto Łódź, znajduje się poza europejskimi systemami o wysokiej aktywności przyrodniczej wyznaczonymi w ramach sieci Natura 2000 oraz ECONET-POLSKA; najbliższe są położone w odległości kilku kilometrów od granic miasta.

Obszar opracowania znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (dalej: Parku, PKWŁ) - obszaru objętego prawną formą ochrony przyrody w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Północno-wschodnia część miasta, obejmująca obszar Lasu Łagiewnickiego i jego otoczenie, stanowi zachodni fragment Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich. Dla ochrony przed niekorzystnymi wpływami otoczenia wyznaczono również otulinę Parku, która pełni m.in. funkcję zaplecza turystycznego PKWŁ.

Park powołano na mocy Rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 31 grudnia 1996 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1996 r. Nr 27 poz. 163) i Wojewody Skierniewickiego (Dz. Urz. Woj. Skierniewickiego z 1996 r. Nr 33 poz. 238) w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich. Ponadto, Sejmik Województwa Łódzkiego dnia 27 kwietnia 2010 r. podjął uchwałę Nr LV/1545/10 w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, w której to m.in. znalazły się szczególne cele ochrony Parku i zakazy obowiązujące na jego terenie. Dla terenu Parku obowiązuje plan ochrony, zatwierdzony Rozporządzeniem Nr 5/03 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2003 r. Nr 231, poz. 2162), ze zmianami wprowadzonymi Obwieszczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 25 września 2003 r. o sprostowaniu błędów w planie ochrony PKWŁ (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2003 r. Nr 271, poz. 2369).

Na terenie Parku i otuliny występują następujące główne typy ekosystemów (wartości procentowe odnoszą się do całej powierzchni PKWŁ):

- leśne, obejmujące różne typy lasów, od półnaturalnych do silnie przekształconych o uproszczonej strukturze, zajmujące łącznie około 28% powierzchni,
- wodne związane z niewielkimi ciekami i zbiornikami wodnymi, zajmujące 0,5% powierzchni,
- łąkowe i torfowiskowe, obejmujące niewielkie powierzchniowo płaty łąk i ziołorośli, głównie w dolinach cieków oraz wyjątkowe na tym obszarze torfowiska, zajmujące około 1,5% powierzchni,
- półnaturalne ekosystemy terenów rolnych, o uproszczonej strukturze, podlegające silnemu oddziaływaniu antropogenicznemu, zajmujące około 60% powierzchni,
- antropogeniczne, często skrajnie uproszczone ekosystemów na terenach zabudowanych i przekształconych, zajmujące około 10% powierzchni.

Na terenie Parku stwierdzono występowanie kilkunastu gatunków chronionych (m.in. bluszcz pospolity, lilia złotogłów, napastrnica zwyczajna, rosiczka okrągłolistna, wawrzynek wilczełyko, widłaki i inne) i kilku gatunków częściowo chronionych (uwaga:

od 2014 r. niektóre gatunki nie są już objęte ochroną, dla innych zmieniono status ochrony ze ścisłej na częściową).

W rozporządzeniu o ustanowieniu Parku przyjęto (§ 4 ust. 1) następujące zasady jego zagospodarowania (wraz z otuliną):

- preferowanie funkcji społecznych, kulturowych, krajobrazowych, dydaktycznych i naukowych,
- ochronę czystości wód rzek, strumieni i źródeł,
- zachowanie naturalnych fragmentów szaty roślinnej, przede wszystkim leśnej i mokradłowej wraz z istniejącymi i projektowanymi formami ochrony przyrody, zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi i stanowiskami rzadkich oraz chronionych gatunków roślin i zwierząt,
- ochrona krajobrazu, różnorodnych form geomorfologicznych, a zwłaszcza ich wartości estetycznych i walorów krajobrazowych,
- podnoszenie walorów krajobrazu metodami przyrodniczymi poprzez dolesienia, retencję wód i inne,
- ochrona terenu Parku przed nadmiernym zurbanizowaniem,
- otoczenie opieką zabytków kultury materialnej, parków podworskich, pomników przyrody i innych.

Szczegółowe zasady gospodarowania w Parku i jego otulinie zostały określone w planie ochrony Parku, zgodnie z którym tereny położone w granicach administracyjnych Łodzi znajdują się w jednostkach planistycznych oznaczonych symbolami literowo-cyfrowymi: od Ł.1.1 do Ł.1.14 oraz od Ł.2.1 do Ł.2.21. Obszar objęty opracowaniem w całości znalazł się w jednostce Ł.1.8.

Niezależnie od podziału na ww. jednostki planistyczne, w planie ochrony wyznaczono następujące strefy funkcjonalno-przestrzenne:

- O – obszary prawnej ochrony – istniejące i postulowane do ochrony,
- L – strefa obejmująca obszary o dominującej funkcji leśnej,
- N – strefa obejmująca obszary o dominującej funkcji rolnej, w przewadze niezabudowane lub z rozproszoną zabudową,
- R – strefa obejmująca obszary rozproszonego osadnictwa,
- U – strefa obejmująca obszary istniejącego osadnictwa wiejskiego i obszary podlegające przekształceniom urbanizacyjnym,
- S – obejmująca obszary specjalnych indywidualnych działań ochronnych i programowych.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w jednostce Ł.1.8, w strefach O, L i S.

Plan ochrony Parku zawiera ustalenia do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w podziale na poszczególne strefy (dla strefy O w § 63, strefy L w § 64, strefy S w § 68 Planu ochrony).

Plan ochrony wskazuje główne zagrożenia dla walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych parku (§ 34 planu ochrony):

- inwestycje budowlane powodujące przekształcenia naturalnej rzeźby terenu, defragmentację krajobrazu, zaburzenia w funkcjonowaniu ekosystemów oraz pogarszanie stanu środowiska,

- nadmierna penetracja szczególnie cennych fragmentów naturalnej przyrody (zwłaszcza lasów wodo- i glebochronnych i obszarów źródliskowych),
 - lokalizacja urządzeń technicznych dysharmonizujących z naturalnym krajobrazem;
 - nieuporządkowana gospodarka odpadami prowadząca do degradacji walorów krajobrazowych i przyrodniczych, w szczególności wód i lasów,
 - osuszanie wilgotnych siedlisk, ingerencja w naturalne procesy hydrologiczne w dolinach rzek i strumieni oraz towarzyszących im mokradeł a także zanieczyszczenia wód,
 - ekspansja gatunków obcego pochodzenia – w skutek neofityzacji zanikają najbardziej wartościowe elementy rodzime, na miejsce których wkraczają wszędobylskie rośliny obcego pochodzenia – np. ekspansywne gatunki amerykańskich nawłoci na murawach i suchych łąkach,
 - naturalne procesy sukcesyjne na siedliskach łąk (szczególnie na glebach wilgotnych), szuwarów i muraw prowadzące w krótkim czasie do rozwoju roślinności zaroślowej lub leśnej.
- Nadzór nad funkcjonowaniem Parku sprawuje Wojewoda Łódzki (Wojewódzki Konserwator Przyrody oraz Dyrektor Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich).

Zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody (art. 16 ust. 7) projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta oraz miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej parku krajobrazowego i jego otuliny wymagają uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Innymi prawnymi formami ochrony przyrody położonymi najbliższej omawianego obszaru są:

- rezerwat przyrody „Las Łagiewnicki” położony w odległości około 400 m na północny zachód od obszaru,
- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha dolina w Moskulach” położony w odległości około 1,6 km na zachód od obszaru,
- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Sokołówki” - położony w odległości około 5,2 km na zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Łąki na Modrzewiu” położony w odległości około 1,9 km na północ od obszaru,
- użytek ekologiczny „Międzyrzecze Bzury i Łagiewniczanki” - położony w odległości około 2,3 km na północny zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Mokradła Brzozy” położony w odległości około 3,2 km na zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Międzyrzecze Sokołówki i Brzozy” - położony w odległości około 4,8 km na zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Olsy w Żabieńcu” - położony w odległości około 5 km na zachód od obszaru.

Na terenie Lasu Łagiewnickiego, bazując na danych zamieszczonych w Planie Urządzenia Lasu (2003 r.) stwierdzono występowanie 37 gatunków cennych roślin, w tym:

- 12 gatunków podlegających ochronie ścisłej,
- 19 gatunków rzadkich,
- 6 gatunków podlegających ochronie częściowej.

Należy jednak pamiętać, iż od 2014 r. niektóre gatunki nie są już objęte ochroną, a dla innych zmieniono status ochrony ze ścisłej na częściową.

Prawie wszystkie gatunki fauny, bytujące na obszarze opracowania podlegają ochronie ścisłej, poza pospolicie występującymi na terenie lasu gatunkami łownymi: sarną, kuną domową, tchórzem, dzikiem oraz myszą.

Na obszarze objętym analizą znajduje się dziewięć drzew uznanych za pomniki przyrody:

- dąb szypułkowy o obwodzie 380 cm, ul. Boruty;
- lipa drobnolistna o obwodzie 290 cm, ul. Boruty;
- klon jawor o obwodzie 230 cm, ul. Boruty;
- klon srebrzysty o obwodzie 312 cm, ul. Boruty 11;
- lipa drobnolistna o obwodzie 291 cm, ul. Boruty 11;
- dąb szypułkowy o obwodzie 380 cm, ul. Rogowska 26;
- dąb szypułkowy o obwodzie 400 cm, ul. Boruty 11;
- dąb szypułkowy o obwodzie 450 cm, ul. Boruty 11;
- lipa drobnolistna o obwodzie 330 cm, ul. Boruty 11.

W syntezie planu ochrony PKWŁ zaproponowane zostały obszary i obiekty do objęcia formami ochrony przyrody. W terenie Ł.1.8. zaproponowano:

- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Źródłiska Bzury” – źródła i górny odcinek Bzury w Lesie Łagiewnickim (postulowana powierzchnia 15,3 ha).

Lasy komunalne, będące w administracji Leśnictwa Miejskiego w Łodzi, w tym znajdujące się na obszarze opracowania, należą do lasów ochronnych. W obrębie Lasu Łagiewnickiego możemy wyróżnić:

- lasy glebochronne;
- lasy wodochronne;
- lasy stanowiące cenne fragmenty rodzimnej przyrody;
- lasy chroniące środowisko przyrodnicze (dominujące).

Zagospodarowanie i sąsiedztwo

Obszar, objęty projektem planu, zajmuje powierzchnię około 89 ha i w większości stanowi tereny niezurbanizowane - otwarte (lasy, zadrzewienia, grunty rolne) z zabudową rozproszoną. W strukturze przyrodniczej można dodatkowo wyróżnić tereny łąk, zadrzewień śródpolnych, zarośli i zakrzewień oraz niewielkich zbiorników wodnych (na rzece Bzurze-Czerniec) wraz z okalającą je roślinnością.

Dominującymi użytkami terenów objętych planem są lasy, należące do kompleksu Lasu Łagiewnickiego - miejsca cennego pod względem biocenotycznym, krajobrazowym, rekreacyjnym, istotnego węzła ekologicznego w strukturze systemu ekologicznego miasta. Pozostałymi przeważającymi użytkami gruntowymi są grunty orne. Analizowany obszar jest tylko w niewielkim stopniu zabudowany (nieliczna, rozproszona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz usługowa – związana z obsługą ruchu turystycznego). We wschodniej części obszaru znajduje się również niewielki zespół ogrodów działkowych „Wilanów”.

Obsługę komunikacyjną obszaru zapewniają ulice: Strykowska, Wycieczkowa, Rogowska.

Obszar opracowania wyposażony jest w sieci infrastruktury technicznej: wodociągowe, gazowe oraz elektroenergetyczne.

Sąsiedztwo obszaru stanowią zarówno tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jak i tereny otwarte – rolne i leśne.

Wartości kulturowe

Na analizowanym obszarze nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ani ujętych w miejskiej (gminnej) ewidencji zabytków. Według ustaleń Studium, dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego, obszar objęty sporządzanym planem nie został zaliczony do obszarów wymagających szczególnej troski konserwatorskiej.

Nie stwierdzono także obszarów ani punktów znalezienia zabytków archeologicznych czy też stanowisk archeologicznych, ani nie ustalono strefy ochrony archeologicznej.

Powiązania ekologiczne

Omawiany obszar, jak i jego sąsiedztwo - obejmujące Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich wraz z otuliną - są bardzo ważnym elementem funkcjonalnym systemu przyrodniczego całej aglomeracji łódzkiej. W skali lokalnej i regionalnej współtworzy on sieć obszarów o najcenniejszych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, łącząc inne tereny cenne przyrodniczo, zarówno te w granicach miasta, jak i poza jego obrębem – na terenie sąsiednich gmin: Nowosolnej, Strykowa i Zgierza. W pobliżu omawianego obszaru zasadniczym elementem tej sieci jest przede wszystkim Las Łągiewnicki wraz z otaczającymi go terenami otwartymi (mozaikowe, ekstensywne uprawy rolne o dużych walorach widokowych, zadrzewienia, niewielkie lasy) i obniżeniami dolinnymi.

Chociaż obszar jest tylko częściowo zurbanizowany i w większości nadal stanowi tereny otwarte: lasy i tereny rolne, to posiada bezpośrednie powiązania ekologiczne tylko z częścią terenów sąsiednich - z tymi położonymi na północ. Z pozostałych stron barierę stanowią ciągi komunikacyjne, zwłaszcza ulica Strykowska – droga krajowa nr 14.

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Projekt planu nie wprowadza radykalnych zmian w przeznaczeniu terenów, w stosunku do ich aktualnego użytkowania, tym samym realizacja jego ustaleń nie spowoduje istotnej zmiany obecnego stanu środowiska.

Również w przypadku braku realizacji postanowień projektowanego planu stan środowiska nie zmieni się zauważalnie – a przede wszystkim nie pogorszy się, o ile utrzymany zostanie dotychczasowy sposób zagospodarowania, niestwarzający uciążliwości dla środowiska. Projekt planu ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochronę walorów krajobrazowych i przyrodniczych na obszarze parku krajobrazowego i jego otuliny. Jako dominujące przeznaczenie terenów ustala tereny zieleni naturalnej oraz tereny lasów i zalesień.

Plan określa zasady ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i jego otuliny na podstawie przepisów odrębnych, w szczególności tych zawartych w planie ochrony Parku, tak więc zasady te będą obowiązywać niezależnie od uchwalenia planu. Nie zmieni się sposób gospodarowania w lasach, ponieważ prowadzony jest on zgodnie z planami urządzania lasu. Zaniechanie prowadzenia gospodarki leśnej (mało prawdopodobne) spowodowałoby samoistne przekształcanie się obecnych zbiorowisk roślinnych, w drodze sukcesji naturalnej, zgodnie z warunkami siedliskowymi, co, z punktu widzenia bioróżnorodności, byłoby zjawiskiem korzystnym.

W przypadku nieuchwalenia planu miejscowego bardzo prawdopodobnym zagrożeniem byłaby presja budowlana na ten atrakcyjny krajobrazowo i przyrodniczo teren, prowadząca do degradacji jego walorów. Skutkami wprowadzania zabudowy na tereny otwarte byłyby:

- bezpośrednie niszczenie lub defragmentacja siedlisk przyrodniczych,
- zmniejszanie się powierzchni terenów naturalnego bytowania dzikiej zwierzyny,
- wygrozdenia przerywające powiązania ekologiczne i utrudniające lub uniemożliwiające migrację zwierząt,
- zmniejszanie się bioróżnorodności obszaru,
- zakłócenia w funkcjonowaniu systemu ekologicznego,
- niekorzystne zmiany w krajobrazie,
- zagrożenie zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleby, przy niewłaściwym odprowadzaniu ścieków bytowych i gromadzeniu odpadów komunalnych.

Brak realizacji ustaleń projektowanego planu może również przyczynić się do obniżenia lub utraty walorów krajobrazowych obszaru, jeśli nowe zainwestowanie nie będzie respektować tych walorów. Przy braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, kształtowanie nowej zabudowy i wszelkich procesów inwestycyjnych odbywa się bowiem w trybie wydawanie decyzji administracyjnych, a więc z ograniczonymi możliwościami przeprowadzenia wieloaspektowych analiz przestrzennych, co może powodować, iż nowe obiekty nie będą w pełni spójne z otoczeniem. Będą wydawane pozwolenia na budowę w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy, które nakładają na inwestora znacznie mniejszy zakres warunków do spełnienia niż czynią to ustalenia planu miejscowego. Ponadto decyzje o warunkach zabudowy ustalają sposób zagospodarowania dla każdej działki osobno, co powoduje zainwestowanie w sposób nieskoordynowany i zagrażający poprzez jednostkowe, a nie kompleksowe rozwiązania ładu przestrzennego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż z tą niekorzystną tendencją mamy do czynienia obecnie. Dopiero uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwoli kontrolować wprowadzanie nowej zabudowy na tym obszarze, a także określi jej dopuszczalne cechy i parametry, równocześnie skutecznie blokując możliwość powstawania zabudowy na terenach do tego nieprzewidzianych.

Na stan środowiska przyrodniczego istotny wpływ może mieć rozbudowa układu komunikacyjnego, jednak projekt planu nie przewiduje nowych elementów tego układu. Ponadto drogi mogą powstać niezależnie od uchwalenia planu (na podstawie tzw. specustawy), a ich negatywne oddziaływanie w postaci emisji zanieczyszczeń i hałasu może być, przynajmniej częściowo, niwelowane zastosowanymi rozwiązaniami technicznymi i usprawnieniem ruchu.

Ustalenia projektu planu w zakresie ochrony środowiska oraz w zakresie obsługi obszaru przez infrastrukturę techniczną zapewniają utrzymanie stanu środowiska na co najmniej dotychczasowym poziomie.

5. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Stan środowiska naturalnego analizowanego terenu jest zadowalający. Przedmiotowy obszar położony jest w znacznej odległości od centrum miasta – poza strefą koncentracji większości zanieczyszczeń. Lokalne liniowe i powierzchniowe źródła emisji zanieczyszczeń

nie powodują przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń pyłowych i gazowych. Stężenia większości badanych zanieczyszczeń osiągają, w granicach obszaru opracowania, najniższe wartości w skali miasta i całej aglomeracji łódzkiej. Na dobry stan powietrza mają wpływ przede wszystkim: możliwość przewietrzania terenu, związana z obecnością terenów otwartych oraz duży udział terenów zieleni.

Według informacji zawartych w Raportach o stanie środowiska w województwie łódzkim (najnowszy jest za rok 2017), na terenie obszaru opracowania planu wartości średniorocznego stężenia PM10 zawierały się w przedziale 25,01 – 35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekraczały wartości dopuszczalnej. Poniżej poziomu dopuszczalnego kształtowały się również średnioroczne stężenia dwutlenku azotu - NO₂ (15,01 do 30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) i dwutlenku siarki - SO₂ (poniżej 15 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), przy czym najniższe wartości występują latem, najwyższe zimą (w sezonie grzewczym).

Najbardziej istotną grupę zanieczyszczeń powietrza stanowią zanieczyszczenia pyłowe (pył zawieszony), będące aerozolami atmosferycznymi, złożonymi z kropli cieczy i ciał stałych. Są one znacznie bardziej zróżnicowane – pod względem pochodzenia, klasyfikacji i właściwości fizycznych oraz szkodliwości zdrowotnej – niż zanieczyszczenia gazowe. Ekspozycja na pył zawieszony ma bardzo poważny wpływ na zdrowie ludzi, szczególnie na układ oddechowy i układ krążenia. Głównymi źródłami pyłów są źródła antropogeniczne; spalanie węgla do celów energetycznych oraz komunikacja drogowa, w mniejszym stopniu działalność rolnicza. Ocenia się, że główną przyczyną wysokich stężeń pyłu, przekraczających wartości dopuszczalne, jest nadmierna emisja niska z dużych obszarów nieocieplonej zabudowy zarówno śródmiejskiej, jak i zlokalizowanej w strefach peryferyjnych miasta, opalanej węglem kamiennym; dlatego też koncentracja pyłu zawieszonego podlega wyraźnym wahaniom w cyklu rocznym, tygodniowym oraz dobowym.

W ostatnich latach obszary przekroczeń wartości stężenia pyłu zawieszonego PM10 obejmowały znaczną część aglomeracji łódzkiej, wykazując tylko niewielkie zmiany zasięgu – wynikające z panujących warunków meteorologicznych, jednak na obszarze opracowania nie przekraczały poziomów dopuszczalnych: w roku 2017 średnioroczne wartości stężenia pyłu zawieszonego PM10 wynosiły 25,01-35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (poziom dopuszczalny – 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$).

Poziom stężenia metali ciężkich, mierzonych w pyłach PM10, tak w roku 2017, jak i we wcześniejszych, nie przekraczał dopuszczalnego poziomu ołowiu i poziomów docelowych niklu, kadmu oraz arsenu w pyłach. Natomiast corocznie, na wszystkich stanowiskach pomiarowych w województwie, stwierdzane były znaczne przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Wprawdzie średnioroczne wartości stężenia B(a)P w pyłach PM10 na obszarze opracowania, w roku 2017 zawierające się w przedziale 2,01 ng/m^3 – 5,00 ng/m^3 należą do najniższych w aglomeracji, ale i tak przekraczają wartość dopuszczalną, wynoszącą 1 ng/m^3 . Nadmierna koncentracja wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych stanowi zagrożenie jakości powietrza i ma bezpośredni wpływ na zdrowie ludzi. Jest to poważny problem, dotyczący wszystkich większych miast, a zwłaszcza ich części niepodłączonych do miejskiej sieci ciepłowniczej: w stężeniu całkowitym B(a)P główny udział – wynoszący powyżej 80% – ma emisja powierzchniowa, podczas gdy udziały emisji punktowej czy emisji liniowej (z komunikacji) wynoszą poniżej 10%. Na pogorszenie sytuacji dodatkowo wpływa wspomniane już nielegalne spalanie przez mieszkańców odpadów komunalnych w paleniskach domowych.

Największe zagrożenie dla zdrowia ludzi stanowią drobne frakcje pyłu zawieszonego – PM_{2,5}. Średnie roczne wartości stężenia pyłu PM_{2,5}, mierzone w 2017 roku na stanowiskach pomiarowych w województwie, były nieznacznie wyższe niż w roku poprzednim. Wartość średniego rocznego stężenia pyłu PM_{2,5} w Łodzi wyniosła 32,2 µg/m³.

Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim, począwszy od oceny za rok 2010, dokonywana jest dla dwóch stref: Aglomeracji Łódzkiej i Strefy Łódzkiej, przy czym dla obu stref oceniana jest jakość powietrza wg kryteriów dla ochrony zdrowia, a dla strefy Łódzkiej także wg kryteriów dla ochrony roślin. W ocenie rocznej wykorzystuje się metody pomiarowe oraz wyniki matematycznego modelowania poziomu substancji w powietrzu. Dla Aglomeracji Łódzkiej stężenia większości badanych substancji (zanieczyszczeń) nie przekroczyły od tamtego czasu poziomów dopuszczalnych oraz docelowych. Przekroczenia dotyczyły stężeń: pyłu zawieszonego PM₁₀, benzo(α)pirenu w pyłe PM₁₀ i pyłu zawieszonego PM_{2,5} i dla tych zanieczyszczeń została określona konieczność realizacji programu ochrony powietrza.

Według informacji z krajowego monitoringu chemizmu opadów atmosferycznych i depozycji zanieczyszczeń, roczny sumaryczny ładunek jednostkowy zdeponowanych zanieczyszczeń za rok 2013 szacowany jest dla miasta Łodzi na 52,68 kg/ha*rok, przy średnim w województwie – 55,2 kg/ha*rok (który był o 12,9% większy niż średni dla całego obszaru Polski). Wartości ładunków poszczególnych badanych zanieczyszczeń, wnoszonych przez opady atmosferyczne na terenie miasta, chociaż wysokie, nie należały jednak do najwyższych w województwie.

Brak danych dotyczących zanieczyszczenia gleb uniemożliwia ocenę stopnia tego zanieczyszczenia. Należy jednak założyć, iż w największym stopniu zanieczyszczenie gleb dotyczy przyulicznych pasów terenów – wzdłuż ulic (dróg), gdzie dochodzi do koncentracji zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego: przede wszystkim ołowiu, a także miedzi, cynku i kadmu. Dodatkowym zanieczyszczeniem gleb są środki chemiczne, stosowane do zimowego utrzymania ulic i przydomowych ogródków.

Obszar opracowania, na którym główne użytkowe piętro wodonośne związane jest z utworami czwartorzędu, charakteryzuje się wysokim i bardzo wysokim stopniem zagrożenia wód podziemnych, co spowodowane jest brakiem izolacji, a także płytkim występowaniem wodonośca. Potencjalnym zagrożeniem dla wód podziemnych na omawianym terenie jest brak kanalizacji sanitarnej oraz ukształtowanie terenu ułatwiające spływy zanieczyszczeń z powierzchni utwardzonych do gruntu; równocześnie mogą nasilać się procesy migracji zanieczyszczeń wraz z wodami gruntowymi w kierunku wód powierzchniowych.

Głównym źródłem hałasu występującego na terenie opracowania jest ruch drogowy. Według informacji, zawartych na „Mapie akustycznej Łodzi”, najbardziej na badany obszar oddziałują ulice: Strykowska i Wycieczkowa, przy których natężenie hałasu osiąga wartości 70 dB – 75 dB (ul. Wycieczkowa) i 75 dB – 80 dB (ul. Strykowska) w ciągu całej doby (wskaźnik L_{DWN}) i odpowiednio 60 dB - 65 dB, 65 dB - 70 dB w ciągu nocy (wskaźnik L_N), stopniowo obniżając się do poziomu poniżej 55 dB (L_{DWN}) i poniżej 50 dB (L_N) w głębi obszaru.

Istotnym czynnikiem degradującym środowisko przyrodnicze jest obecność drogi krajowej - ul. Strykowskiej. Uznawana jest ona za drogę o znacznej uciążliwości akustycznej i źródło emisji pyłowych z transportu. Ponadto droga ta stanowi szlak przewozu niebezpiecznych

substancji. Zabudowa mieszkaniowa usytuowana przy tej ulicy, a także przy ul. Wycieczkowej znajduje się w strefie przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na poziomie do 5 dB – w porze dziennej.

Ulica Wycieczkowa cechuje się znacznie mniejszym nasileniem ruchu niż ul. Strykowska, głównie dzięki obowiązującym ograniczeniom, jednak przecinając kompleks Lasu Łagiewnickiego i ona stanowi zagrożenie dla ekosystemów leśnych i przeszkodę w migracji zwierząt.

Do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego zalicza się również promieniowanie elektromagnetyczne, przy czym promieniowanie pochodzenia naturalnego nie stanowi zagrożenia dla zdrowia lub życia człowieka. Takim zagrożeniem może być promieniowanie pochodzące od źródeł antropogenicznych, a przede wszystkim urządzeń: łączności osobistej (stacji bazowych GSM/UMTS), radiokomunikacyjnych (stacji radiowych i telewizyjnych), transmisji danych i sygnałów oraz radiolokacyjnych i radiodostępowych, a także linii i stacji wysokiego napięcia. W granicach obszaru opracowania przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV.

W granicach obszaru opracowania planu brak jest stacji GSM/UMTS. Najbliżej zlokalizowane są urządzenia telefonii komórkowej, które umieszczone są na maszcie znajdującym się na wyodrębnionej nieruchomości przy ul. Warszawskiej 131/133.

Wszystkie wymienione wyżej czynniki, wzajemnie się nakładając, mają negatywny, skumulowany wpływ na żywe organizmy: zdrowie ludności, stan zdrowotny roślinności, a także liczbę bytujących zwierząt i ich kondycję. Biorąc jednak pod uwagę natężenie tych oddziaływań i oceniając obecny zasób przyrodniczy, należy stwierdzić, że środowisko przyrodnicze badanego terenu znajduje się w dobrym stanie.

Wobec wielości potencjalnych zagrożeń, możliwość ich ograniczania lub eliminacji - w celu osiągnięcia zauważalnej poprawy jakości środowiska - zależeć będzie od kompleksowo podejmowanych działań, obejmujących wprowadzanie zmian w zakresie infrastruktury i rozwiązań komunikacyjnych, dotyczących rewitalizacji istniejącej już zabudowy i wdrażania rozwiązań ograniczających emisje. Skala tych działań powinna wychodzić poza granice omawianego obszaru i obejmować teren całego miasta, lub przynajmniej jego znacznej części.

Obszar ten oraz jego najbliższe sąsiedztwo, a także pobliskie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej są zasobne w zieleń zachowaną w dobrym stanie zdrowotnym. Istotny wpływ na funkcjonowanie przyrody w mieście mają m.in. stosunki wodne oraz jakość powietrza, która ma decydujące znaczenie dla zdrowia człowieka.

W zapisach – ustaleniach ogólnych – projektu planu zawarto zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących: infrastruktury technicznej, dróg, zalesień i wylesień oraz urządzeń wodnych.

Wprowadzono również zakaz: lokalizacji elektrowni wiatrowych, wykonywania robót polegających na zasypywaniu i likwidacji cieków wodnych, stawów oraz rowów spełniających rolę odbiorników wód powierzchniowych, z dopuszczeniem ich przebudowy spowodowanej realizacją inwestycji celu publicznego, stosowania rozwiązań technicznych stwarzających możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych, lokalizacji obiektów budowlanych, infrastruktury technicznej, które powodują przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony

środowiska w obrębie budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu budownictwa, realizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów dopuszczonych w ustaleniach szczegółowych planu.

Na obszarze objętym ustaleniami planu mogą, zatem, być realizowane obiekty infrastruktury technicznej - w zależności od parametrów zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a także przedsięwzięcia zaliczane do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, takie jak: wylesienia, niezależnie od wielkości powierzchni, mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu w granicach administracyjnych miast oraz zalesienia.

Według projektu przewidziane są wylesienia obejmujące fragmenty użytków leśnych o łącznej powierzchni ok. 0,28 ha, pod projektowaną drogę klasy lokalnej 2KDL.

Należy jednak zaznaczyć, że projekt planu miejscowego ustala ochronę pozostałych kompleksów leśnych zlokalizowanych na obszarze objętym planem oraz dopuszcza zalesienia.

Żadna z planowanych inwestycji uciążliwych dla środowiska nie wiąże się z oddziaływaniem na wartościowe przyrodniczo, ekologicznie lub krajobrazowo obszary, w tym Natura 2000 lub inne chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Projekt planu nie reguluje szczegółowo odprowadzania wód opadowych i roztopowych. Zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne odprowadzanie do wód lub do urządzeń wodnych - wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo w systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast jest usługą wodną. Na tego typu usługę wymagane jest pozwolenie wodnoprawne, a co za tym idzie - wykonanie operatu wodnoprawnego.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu zlewni rzeki Bzury, zatem ciek ten stanowi podstawowy odbiornik wód opadowych i roztopowych.

Ustalenia projektu planu, określające przeznaczenie terenów i wskaźniki zagospodarowania, nie zakładają zmiany sposobu użytkowania terenów w stosunku do dotychczasowego, która powodowałyby zwiększenie uszczelnienia powierzchni. Tym samym nie zostanie ograniczona możliwość naturalnej retencji wód i nie wzrośnie zagrożenie lokalnymi podtopieniami i zalewaniem terenów niżej położonych.

Jako jedną z zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustalono - w zakresie gospodarki wodnej - nakaz stosowania kompleksowych rozwiązań poprzez: doprowadzenie infrastruktury technicznej wodociągowej i kanalizacji sanitarnej do wszystkich terenów przeznaczonych na cele zabudowy, doprowadzenie infrastruktury technicznej kanalizacji deszczowej do terenów przeznaczonych na cele zabudowy i dróg oraz retencjonowanie i zagospodarowanie nadmiaru wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania oraz włączenie terenów zurbanizowanych do miejskiego systemu gospodarki odpadami na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach.

Trzeba równocześnie podkreślić, iż w przypadku deszczy nawalnych rozwiązanie takie może okazać się niewystarczające.

Pełne określenie zasięgu obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem poszczególnych inwestycji nie jest możliwe na etapie sporządzania planu zagospodarowania

przestrzennego, bowiem nie precyzuje on szczegółowych zasad realizacji inwestycji. Oddziaływania te zostaną określone w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji danej inwestycji oraz w raportach o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dla potrzeb dalszych analiz przyjęto, iż koncentracja negatywnych znaczących oddziaływań inwestycji będzie ograniczona do terenu tej inwestycji i zgodnie z art. 144 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska „eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna (...) powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny”. Analogicznie przyjęto, iż koncentracja negatywnych znaczących oddziaływań inwestycji zamknie się w wyznaczonych planem ich liniach rozgraniczających w przypadku modernizowanych i projektowanych odcinków infrastruktury technicznej oraz modernizacji ulic, z zastrzeżeniem, iż oddziaływania, takie jak hałas czy koncentracja zanieczyszczeń pochodzących ze spalania paliw, będą odczuwalne także na terenach przylegających do drogi - w pasie o szerokości kilku do kilkunastu metrów.

6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu planu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

W rozdziale 4 niniejszego opracowania wymienione zostały obszary i obiekty podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obszar objęty opracowaniem w całości znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich. Niedaleko północno-zachodniej granicy obszaru (ok. 0,4 km) znajduje się rezerwat przyrody „Las Łagiewnicki”, a w dalszej odległości - dwa zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i pięć użytków ekologicznych.

Projekt planu wyraźnie akcentuje, iż na analizowanym obszarze obowiązują zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego wynikające z ustaleń aktualnie obowiązującego planu ochrony ustanowionego dla Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Przedmiotowy obszar, tak jak i całe miasto Łódź, znajduje się poza europejskimi systemami o wysokiej aktywności przyrodniczej, wyznaczonymi w ramach sieci Natura 2000.

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym (Waloryzacja przyrodnicza) sporządzonym na potrzeby obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, uchwalonym w 2018 r., zmienionym w 2019 r., omawiany obszar zaliczono do obszarów o wysokich walorach krajobrazowych i wartościach ekologicznych. Są to w większości obszary w użytkowaniu rolniczym i leśnym, a zwłaszcza doliny rzeczne i tereny zieleni; posiadają one walory pozwalające na uznanie ich w całości za formy ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych; kierunki zmian w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów nie powinny naruszać walorów krajobrazowych, a same zmiany powinny następować w ramach jednego przedsięwzięcia, w formie zorganizowanych działań inwestycyjnych. W analizowanym obszarze pojawiają się tereny uznane ww. opracowaniu za tereny zdegradowane stwarzające zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i krajobrazu otwartego, są to tereny deformujące walory krajobrazowe, naruszające wartości ekologiczne i estetyczne danego obszaru, mogące

stwarzać zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i krajobrazu otwartego, potencjalnie posiadające funkcje ekologiczne – część ogrodów działkowych, wyrobiska, składowiska odpadów, części zabudowy (szczególnie w strefach korytarzy ekologicznych); wskazane do odtworzenia walorów poprzez rehabilitację i rewitalizację istniejącej zabudowy.

Projekt planu nie zawiera ustaleń, których realizacja miałaby wpływ na stan środowiska na obszarach podlegających ochronie położonych zarówno w granicach obszaru objętego opracowaniem, jak i poza nimi.

Obecnie zasadnicze problemy w zakresie środowiska przyrodniczego przedmiotowego obszaru dotyczą:

- uciążliwości akustycznej szlaków komunikacyjnych - najwyższa uciążliwość akustyczna występuje wzdłuż ul. Strykowskiej, wyznaczającej wschodnią granicę obszaru. Hałas generowany w ciągu całej doby (L_{DWN}) osiąga tam wartość do 80 dB, a nocą (L_N) dochodzi do 75 dB (Mapa akustyczna Łodzi, 2017-2022 r.), stopniowo obniżający się do poziomu poniżej 55dB (L_{DWN}) i poniżej 50dB (L_N) w głąb opisywanego obszaru; ulica Wycieczkowa, w zachodniej części obszaru, generuje hałas na poziomie niższym o około 5dB;

- kumulacji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego - według Raportu o stanie środowiska w województwie łódzkim za 2017 r., średnioroczne stężenia poszczególnych zanieczyszczeń na obszarze opracowania kształtowały się na poziomie:

- NO_2 : 15 do 301 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 40 g / m^3);
- SO_2 : poniżej 15 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 20 g / m^3);
- pył zawieszony PM_{10} : 25 do 35 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 40 $\mu g / m^3$);
- pył zawieszony $PM_{2,5}$: 15 do 20 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 25 $\mu g / m^3$);
- benzo(a)piren w pyłe zawieszonym PM_{10} : 2 - 5 ng / m^3 (poziom dopuszczalny - 1 ng / m^3);

Na analizowanym obszarze jedynie wartości stężenia benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM_{10} są stale przekraczane, przy czym obszar przekroczeń obejmuje całą aglomerację; wartości stężeń pozostałych zanieczyszczeń powietrza mieściły się w normie;

- zabudowy i wygradzania terenów otwartych – walory krajobrazowe obszaru i jego niewielkie oddalenie od centrum miasta powodują, że jest to atrakcyjny teren dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rezydencjonalnej; zabudowa taka pojawia się nie tylko w sąsiedztwie już zabudowanych działek, ale - wbrew ustaleniom planu ochrony PKWŁ - także na terenach otwartych w znacznym oddaleniu zarówno od terenów już zurbanizowanych, jak i dróg publicznych. Nowa zabudowa wiąże się z wygradzaniem i przekształcaniem dotychczasowych terenów rolnych, co powoduje obniżenie walorów krajobrazowych i przyrodniczych obszaru;

- zanieczyszczenie wód powierzchniowych - stan wód powierzchniowych na terenie całego Lasu Łągiewnickiego: cieków i zbiorników wodnych, jest generalnie dobry, ale okresowo parametry fizyczne i chemiczne wód - zwłaszcza rzeki Bzury oraz zbiorników wodnych, w tym kąpieliska w Arturówku, - zmieniają się na niekorzyść, w efekcie zrzutu wód deszczowych i roztopowych z ul. Wycieczkowej do rzeki Bzury;

- zanieczyszczenie wód podziemnych (gruntowych) - zagrożeniem dla jakości wód podziemnych - gruntowych - są czynniki antropogeniczne: zanieczyszczenia komunalno-bytowe, szczególnie z obszarów zurbanizowanych, ale niewyposażonych w sieć kanalizacji sanitarnej. Większość osadów powierzchniowych zlewni Bzury charakteryzujących się średnią

przepuszczalnością (przede wszystkim piaski), co sprzyja migracji zanieczyszczeń i obniżeniu jakości wód podziemnych;

- penetracja terenu przekraczająca możliwości jego regeneracji. Niszczenie szaty roślinnej i siedlisk przyrodniczych, płożenie zwierząt, a nawet przekształcanie rzeźby terenu może być efektem niewłaściwego korzystania z terenów leśnych do celów rekreacji, szczególnie jazd konnych i rowerowych poza wyznaczonymi trasami, czy wręcz nielegalnych rajdów pojazdami mechanicznymi (motocyklami i quadami);

- degradacji i zanieczyszczeń gleby - obszar objęty opracowaniem został w niewielkim stopniu zurbanizowany – pod istniejącą i nowopowstającą zabudową oraz drogami grunty zostały antropogenicznie przekształcone. Brak jest danych, umożliwiających ocenę stopnia zanieczyszczenia gleb, należy jednak przypuszczać, iż problem ten dotyczy głównie pasów terenu wzdłuż ulic, gdzie dochodzi do koncentracji zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego: przede wszystkim ołowiu, a także cynku i miedzi;

- promieniowania elektromagnetycznego - głównymi emitorami (sztucznymi źródłami) tego rodzaju promieniowania są urządzenia łączności osobistej (stacje bazowe GSM/UMTS i LTE/CDMA), urządzenia radiokomunikacyjne (stacje radiowe i telewizyjne), urządzenia transmisji danych i sygnałów, linie wysokiego napięcia oraz urządzenia radiolokacyjne i radiodostępowe, Z pomiarów, prowadzonych przez WIOŚ w Łodzi od roku 2008 wynika, iż w żadnym z punktów pomiarowych w województwie nie doszło do przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku;

- przerywanie powiązań ekologicznych – ulica Strykowska – droga krajowa nr 14, będąca istotnym elementem układu drogowego miasta, łącząc jego rejony centralne z „ringiem autostradowym”, a także ul. Wycieczkowa, stanowią barierę dla migracji zwierząt;

- zmniejszającej się bioróżnorodności - wprowadzie na obszarze objętym opracowaniem udział terenów otwartych i powierzchni biologicznie czynnych jest wciąż bardzo wysoki, ale występujące procesy urbanizacyjne (również na terenach sąsiednich) grożą defragmentacją siedlisk przyrodniczych i ograniczaniem różnorodności w świecie roślinnym i zwierzęcym;

- występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i klimatycznych, takich jak: nawałne deszcze, podtopienia, fale upałów, susze czy huragany - będących skutkiem zmian klimatu;

- zagrożenia powodowanego przewozami Niebezpiecznych Substancji Chemicznych (NSCh), prowadzonymi ulicą Strykowską, w odległości do 0,5 km od osi jezdni (według informacji Wydziału Zarządzania Kryzysowego i Bezpieczeństwa Urzędu miasta Łodzi).

Przyjęte w projekcie planu ustalenia dla poszczególnych terenów mają na celu ograniczanie wymienionych wyżej niekorzystnych zjawisk. Zasadnicze ustalenia planu zmierzają w kierunku utrzymania stanu obecnego, a także zapewnienia właściwych warunków dla zdrowia mieszkańców i użytkowników obszaru. Projekt planu nie zawiera ustaleń, których realizacja miałaby negatywny wpływ - w rozumieniu przepisów odrębnych - na stan środowiska na terenach położonych poza granicami obszaru objętego opracowaniem, w tym podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Dzięki istniejącemu i projektowanemu wyposażeniu terenu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej nie istnieje zagrożenie zanieczyszczenia gleb, wód i powietrza. Tym niemniej projekt zawiera ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej (szerzej omówione w rozdziale 3 Prognozy) w zakresie ochrony powietrza, wód i ziemi oraz ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

W projekcie przyjęto ustalenia w zakresie zabudowy:

- dla terenów 1ZL – 5ZL - zakaz zabudowy za wyjątkiem obiektów budowlanych dla potrzeb gospodarki leśnej, a dla zabudowy istniejącej w dniu wejścia w życie planu, za wyjątkiem budynków i budowli wykorzystywanych dla potrzeb gospodarki leśnej, dopuszczenie wyłącznie remontu;

- dla terenów 1ZN – 9ZN - zakaz lokalizacji nowych budynków, a dla zabudowy istniejącej w dniu wejścia w życie planu dopuszczenie remontu, przebudowy i, na określonych warunkach, rozbudowy oraz nadbudowy;

- dla terenu 1KS - zakaz lokalizacji zabudowy, w tym obiektów o charakterze tymczasowym.

Określenie szczegółowego zakresu ingerencji w środowisko przy realizacji inwestycji, które mogą być realizowane zgodnie z ustaleniami planu miejscowego, będzie możliwe dopiero na etapie prac projektowych i uzyskiwania stosownych decyzji. Należy wobec tego brać pod uwagę również możliwość występowania gatunków chronionych zwierząt, grzybów lub roślin na terenie objętym inwestycją - kolidującego z zamierzeniami inwestycyjnymi. Wówczas konieczne będzie uzyskanie od właściwego organu ochrony przyrody, na podstawie przepisów odrębnych, zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do dziko występujących gatunków.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego planu, oraz sposoby, w jakich zostały one uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.

Ramy programowe polityki ekologicznej wyznaczone są przez wytyczne europejskie obowiązujące na terenie całej Unii Europejskiej. Dokumentem nadrzędnym jest *Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej* (Strategia z Göteborga), w której wśród siedmiu kluczowych wyzwań w sferze polityki gospodarczej, ekologicznej i społecznej znalazły się m.in.:

- ograniczanie zmian klimatu oraz promowanie czystszej energii,
- zapewnienie, by systemy transportowe odpowiadały wymogom ochrony środowiska oraz spełniały gospodarcze i społeczne potrzeby społeczeństwa,
- promowanie wysokiej jakości zdrowia publicznego,
- aktywne promowanie zrównoważonego rozwoju.

System krajowej polityki ekologicznej Polski opiera się na założeniach strategicznego dokumentu sporządzanego na zlecenie Ministerstwa Środowiska, jakim jest *Polityka ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP2030)*. Jest to jedna z podstaw prowadzenia polityki ochrony środowiska w Polsce oraz jedna z dziewięciu strategii¹, stanowiących fundament zarządzania rozwojem kraju.

W dokumencie tym wskazano m.in., że:

„Budowa innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju jest wymogiem nowoczesnej polityki państwa. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost

¹ Pozostałe to: *Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa 2030, Polityka energetyczna Polski 2040, Strategia zrównoważonego rozwoju transportu do 2030 roku, Strategia produktywności, Krajowa strategia rozwoju regionalnego, Strategia „Sprawne państwo”, Strategia rozwoju kapitału społecznego, Strategia rozwoju kapitału ludzkiego.*

gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka. To właśnie człowiek jest nadrzędną wartością w Polityce ekologicznej państwa 2030 poprzez koncentrację tematyczną na jakości życia, zdrowiu i dobrobycie Polaków, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony środowiska, zachowaniu różnorodności biologicznej i innych form materii żywej oraz nieżywej.

Rolą polityki ekologicznej jest więc zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w odpowiednich strukturach zarządzania państwem na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym oraz takim podziale kompetencji i zadań, który pozwoli na to, aby cele na każdym szczeblu były wyznaczane w oparciu o rozpoznanie potrzeb, zaś środki do ich osiągnięcia były dobierane z uwzględnieniem kryteriów efektywności ekologicznej i ekonomicznej. Kluczowa dla osiągnięcia celów polityki ekologicznej jest dodatkowo dbałość o kulturę współżycia ze środowiskiem na szczeblu samorządowym, zwłaszcza poprzez racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem, suszami i powodzią oraz stratami przez nie powodowanymi, jak również przyrodę przed nadmierną presją.”;

Kolejnym dokumentem jest Strategia Rozwoju Kraju 2020 (średniookresowa strategia rozwoju kraju), w której stwierdzono, m.in.:

„Rosnąca presja demograficzna i rozwój gospodarczy wywierają wpływ na globalny ekosystem na niespotykaną dotąd skalę. Problem zachowania zdrowego, zdolnego do odtwarzania swoich zasobów i różnorodności środowiska urósł do rangi kluczowego wyzwania politycznego, gospodarczego i społecznego, stając się domeną coraz większego zainteresowania władz państwowych, regionalnych i lokalnych. Podstawowe kwestie wynikające z cywilizacyjnej presji na środowisko dotyczą gospodarowania wodami (ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody oraz zapewnienie dostępu do czystej wody) oraz odpadami (zachowanie hierarchii postępowania z odpadami, stosowanie najlepszych dostępnych technik i technologii oraz analizy cyklu życia produktów), zachowania różnorodności biologicznej (ochrona przyrody i krajobrazu), a także ochrony powietrza. Szczególnego znaczenia nabiera kwestia właściwego zabezpieczenia i reagowania na efekty zmian klimatycznych, zwłaszcza nadmiernego ogrzewania się atmosfery ziemi, czyli tzw. efektu cieplarnianego oraz wynikające z tych zmian powódzie, susze i niekorzystne zjawiska pogodowe o dużej intensywności. Uwzględnione również będą zmiany zachodzące w stanie ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.”

W dokumencie tym, w ramach obszaru strategicznego „Konkurencyjna gospodarka” i wskazanego celu: „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko” (Cel II.6) zostały określone priorytetowe kierunki interwencji publicznej:

- Racjonalne gospodarowanie zasobami,
- Poprawa efektywności energetycznej,
- Zwiększenie dywersyfikacji dostaw paliw i energii,
- Poprawa stanu środowiska,
- Adaptacja do zmian klimatu.

Z uwagi na obecność wód powierzchniowych należy również wymienić dokumenty ogólnokrajowe: *Strategię Gospodarki Wodnej* z 2005 r. oraz *Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016)* z 2010 r. (do tej pory nie zatwierdzony).

W *Strategii Gospodarki Wodnej* zostały określone następujące cele kierunkowe:

- Cel I: Zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód,
- Cel II: Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych,
- Cel III: Podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy.

W *Strategii* wskazano na potrzebę sporządzania planów gospodarowania wodą: „Istotną rolę w realizacji trzech podstawowych celów strategicznych odgrywać będą plany gospodarowania wodą w obszarze dorzecza Odry i obszarze dorzecza Wisły (...). Opracowanie i wdrożenie zintegrowanych programów gospodarowania wodami uwzględniających, obok poprawy jakości wód, racjonalne kształtowanie zasobów wodnych, a w tym budowę wielozadaniowych zbiorników retencyjnych i obiektów małej retencji wodnej w celu wyrównywania przepływu w rzekach oraz sterowania odpływem wód opadowych. Działania w tym zakresie powinny sprzyjać zatrzymywaniu możliwie największej ilości wody w glebie, a także ochronie naturalnie ukształtowanych ekosystemów oraz ochronie gatunkowej flory i fauny związanej ze środowiskiem wodnym.” A zarazem „swoje odzwierciedlenie w planach znajdą również przedsięwzięcia jednostek samorządu terytorialnego, realizującego lokalne potrzeby, np.: w odniesieniu do retencjonowania wód”.

Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030, jako cel nadrzędny polityki wodnej wskazuje zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powódzie i susze w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych, zaś celami strategicznymi dla osiągnięcia celu nadrzędnego są:

- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
- zaspokojenie potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia w wodę,
- zaspokojenie społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- ograniczenie wystąpienia negatywnych skutków powodzi i susz oraz zapobieganie zwiększaniu ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych i ograniczenie wystąpienia ich negatywnych skutków,
- reforma systemu zarządzania i finansowania gospodarki wodnej.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i ogólnokrajowym stanowią z kolei podstawę konstruowania celi szczegółowych na szczeblu krajowym – regionalnym i lokalnym.

W *Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz planie zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi (2018)* stwierdzono, iż „dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania przestrzeni przyrodniczej kluczowe są zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska przyrodniczego w sposób umożliwiający trwałe korzystanie z nich zarówno obecnie, jak i w przyszłości, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, mitygacja i adaptacja do zmian klimatu oraz ograniczanie ryzyka wynikającego z zagrożeń.”

Wskazane zostały następujące kierunki działań:

- racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi, m.in. poprzez: - ochronę gleb, ochronę i racjonalne gospodarowanie złożami kopalin, przywracanie wartości użytkowej gruntom zdewastowanym i zdegradowanym;
- zwiększanie i poprawa jakości zasobów wodnych, m.in. poprzez: ochronę zasobów wód powierzchniowych oraz poprawę zdolności retencyjnych zlewni, poprawę jakości wód powierzchniowych, ochronę zasobów i jakości wód podziemnych;
- poprawa jakości powietrza, m.in. poprzez: wdrażanie uchwały antysmogowej oraz programów ochrony powietrza dla stref, w których notuje się przekroczenia poziomu dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń, wdrażanie czystych technologii węglowych;
- kształtowanie zasobów leśnych, m.in. poprzez: ochronę i wzbogacanie istniejących kompleksów leśnych i zadrzewień, zwiększanie lesistości;
- zachowanie i wzrost różnorodności biologicznej, m.in. poprzez: ochronę, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej;
- zachowanie najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych oraz zapewnienie ciągłości systemu ekologicznego, m.in. poprzez: , ochronę pozostałych terenów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, kształtowanie spójnego systemu obszarów chronionych, kształtowanie korytarzy ekologicznych;
- przeciwdziałanie zagrożeniom, m.in. poprzez: poprawę klimatu akustycznego, ograniczanie zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym, ograniczanie zagrożenia awariami, ograniczanie zagrożenia ruchami masowymi ziemi, ograniczenie zagrożenia powodziowego, przeciwdziałanie skutkom i adaptacja do zmian klimatu.

W zakresie dziedzictwa kulturowego w Planie tym podkreślono, iż: „zachowanie materialnych i niematerialnych zasobów dziedzictwa kulturowego w jak najbardziej kompletnym i autentycznym stanie ma kluczowe znaczenie dla utrwalania tradycji regionalnej i uwypuklenia różnorodności jej charakterystycznych atrybutów.”

Cele ochrony środowiska ustanowione w odniesieniu do obszaru samej Łodzi zawarte zostały w dwóch podstawowych dokumentach określających potrzeby i zasady kształtowania środowiska przyrodniczego miasta: *Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Łodzi na lata 2011-2014 z perspektywą na lata 2015-2018* oraz w *Strategii Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+*. Narzędziem wdrożeniowym założeń zawartych w *Strategii Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+* jest jedna z polityk sektorowych – *Polityka komunalna i ochrony środowiska Miasta Łodzi 2020+*, której jednym z celów operacyjnych jest m.in. „zachowanie różnorodności biologicznej, ciągłości i stabilności układów ekologicznych poprzez ochronę relikwów przyrody naturalnej oraz przeciwdziałanie urbanizacji terenów stanowiących system ekologiczny Miasta”.

W poniższej tabeli (Tabela 2) wykazano w jaki sposób cele te znalazły odzwierciedlenie w ustaleniach i regulacjach zwartych w analizowanym projekcie planu miejscowego.

Tab. 2. Cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu, zawarte w wybranych dokumentach ustanowionych na szczeblu regionalnym i lokalnym oraz sposoby ich uwzględnienia w projekcie planu

Nazwa dokumentu	Cele ochrony środowiska ustanowione w dokumencie (wybór)	Ustalenia projektu planu
<p><i>Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi</i></p>	<p>Wskazana w Planie wizja rozwoju przestrzennego województwa to: region spójny terytorialnie i wizerunkowo, kreatywny i konkurencyjny w skali kraju i Europy, o najlepszej dostępności komunikacyjnej, wyróżniający się atrakcyjnością inwestycyjną i wysoką jakością życia.</p> <p>Cele szczegółowe zmierzają do stworzenie regionu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - spójnego, o zrównoważonym systemie osadniczym; - o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury transportowej; - o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury technicznej; - o wysokiej jakości środowiska przyrodniczego; - o dobrze zachowanym dziedzictwie kulturowym; - o wysokiej atrakcyjności turystycznej; - o wysokim poziomie bezpieczeństwa publicznego; - efektywnie wykorzystującego endogeniczny potencjał rozwojowy na rzecz zrównoważonego rozwoju przestrzennego. 	<p>Celem regulacji zawartych w ustaleniach przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów zgodnie z wymogami ładu przestrzennego oraz realizowaną polityką przestrzenną Miasta określoną w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego - kształtowanie standardów zagospodarowania i użytkowania terenów; zachowanie i ochronę walorów ekologicznych i krajobrazowych terenów doliny rzeki Bzury na przedpolu Lasu Łągiewnickiego, ochronę i uzupełnienie istniejących kompleksów leśnych, ochronę terenów przed nową zabudową oraz określenie parametrów zabudowy, mających na celu doprowadzenie do poprawy ładu przestrzennego.</p>
<p><i>Strategia Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+</i></p> <p><i>Program Ochrony Środowiska dla Miasta Łodzi na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025</i></p>	<p>Wizja Łodzi, określona w „Strategii Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+” opiera się m.in. o filar Przestrzeń i Środowisko, którego celem jest poprawa jakości życia mieszkańców dzięki zwiększeniu atrakcyjności przestrzeni publicznej, rewitalizacji kluczowych obszarów Miasta, wykorzystaniu potencjału środowiska przyrodniczego i rozwoju zrównoważonego transportu miejskiego. Z wizją tą zgodne są określone w Programie ochrony Środowiska cele strategiczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poprawa jakości powietrza; - redukcja hałasu do poziomów dopuszczalnych; - ochrona mieszkańców przed polami elektro-magnetycznymi; - ochrona przed zjawiskami ekstremalnymi związanymi z wodą; - prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej; - racjonalne gospodarowanie zasobami geologicznymi; 	<p>W projekcie planu wyznaczono tereny: ZL, ZN, ZD, KS oraz drogi publiczne i drogi wewnętrzne i określono ich przeznaczenie, jednocześnie wprowadzając zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących: infrastruktury technicznej, dróg, zalesień i wylesień oraz urządzeń wodnych. Sformułowano ustalenia w zakresie ochrony: powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków oraz gospodarki odpadami, ochrony powierzchni ziemi oraz ochrony przed polami elektromagnetycznymi. Ochroną akustyczną objęte zostały tereny oznaczone symbolem: ZD, jako „tereny rekreacyjno-wypoczynkowe”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska i istniejąca zabudowa zlokalizowana w obrębie terenów oznaczonych</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - rekultywacja terenów zdegradowanych; - gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami; - ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej; - zapewnienie odpowiedniej - dostępności i jakości terenów zieleni; - zmniejszenie zagrożenia wystąpienia poważnej awarii. 	<p>symbolami ZN - wskazane jako „tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” oraz jako „tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego”, w rozumieniu przepisów odrębnych.</p> <p>W zakresie infrastruktury technicznej założono wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, ich przebudowę i rozbudowę a także budowę nowych systemów.</p> <p>W projekcie planu określono zasady i warunki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu służące, poprzez określenie: linii zabudowy, gabarytów zabudowy, kolorystyki i rodzaju materiałów wykończeniowych elewacji budynków, geometrii i kolorystyki dachów.</p>
<p><i>Plan Gospodarki Odpadami dla Miasta Łodzi</i></p>	<p>Cele główne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - selektywna zbiórka odpadów w gminie, - wdrożenie zbiórki odpadów podlegających biodegradacji i kompostowanie. - edukacja wytwórców. 	<p>W projekcie planu nie ustalono szczególnych zasad postępowania z odpadami. Obowiązują przepisy odrębne: ustawa i akty prawa miejscowego.</p>

Źródło: opracowanie własne

8. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

Żaden z wyznaczonych lub potencjalnych obszarów Natura 2000 nie znalazł się w granicach obszaru objętego opracowaniem projektu planu, ani w zasięgu hipotetycznego oddziaływania inwestycji - realizowanych zgodnie z ustaleniami planu - na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz jego integralność.

Najbliżej położone obszary Natura 2000 - Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk: Grądy nad Lindą (PLH100022), Dąbrowa Grotnicka (PLH100001) i Buczyzna Gałkowska (PLH100016) - znajdują się w odległości kilkunastu kilometrów od obszaru, a Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków - znacznie dalej. Z uwagi na ich oddalenie od przedmiotowego obszaru oraz założony w projekcie planu sposób zagospodarowania terenów, przewidywane oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń planu nie wpłyną negatywnie na cele ochrony ww. obszarów, w tym w szczególności nie przyczynią się do pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono powyższe obszary.

Cały obszar położony jest w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, a od południa graniczy z otuliną PKWŁ. Obszar znajduje się niedaleko także innych cennych zasobów przyrodniczych miasta, objętych ochroną prawną. Najbliżej położonymi są:

- rezerwat przyrody „Las Łagiewnicki”, położony w odległości około 0,4 km na północny zachód,

- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha dolina w Moskulach” położony w odległości około 1,6 km na zachód od obszaru,

- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Sokołówki” - położony w odległości około 5,2 km na zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Łąki na Modrzewiu” położony w odległości około 1,9 km na północ od obszaru,
- użytek ekologiczny „Międzyrzecze Bzury i Łagiewniczanki” - położony w odległości około 2,3 km na północny zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Mokradła Brzozy” położony w odległości około 3,2 km na zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Międzyrzecze Sokołówki i Brzozy” - położony w odległości około 4,8 km na zachód od obszaru,
- użytek ekologiczny „Olsy w Żabieńcu” - położony w odległości około 5 km na zachód od obszaru.

W opracowaniu p.t. „*Waloryzacja przyrodnicza – materiały do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Łodzi*” (z 2007 r.) omawiany obszar zaliczono do obszarów o wysokich walorach krajobrazowych i wartościach ekologicznych.

Na omawianym obszarze nie stwierdzono występowania rzadkich i zagrożonych roślin oraz grzybów, owadów, ani udokumentowanych stanowisk gadów i ssaków.

Według ustaleń projektu planu, na obszarze nim objętym zakazana jest lokalizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących: infrastruktury technicznej, dróg, zalesień i wylesień oraz urządzeń wodnych.

Należy podkreślić, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się nie tylko budowę (w tym przebudowę) dróg lub obiektów infrastruktury technicznej, ale - niezależnie - także związane z nią wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu - zarówno na obszarach objętych formami ochrony przyrody, jak i w granicach administracyjnych, niezależnie od wielkości powierzchni wylesień.

Według ustaleń projektu planu terenem wymagającym zmiany przeznaczenia gruntu z leśnego na nieleśny jest teren w południowo-wschodnim krańcu obszaru, o powierzchni ok. 0,28 ha, pod projektowaną drogę klasy lokalnej 2KDL.

Przewidziany w projekcie planu obiekt, który może negatywnie oddziaływać na środowisko: napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV, to obiekt już istniejący.

Skutki realizacji ustaleń planu - zakładających utrzymanie istniejących lasów oraz terenów zieleni naturalnej i wód powierzchniowych – będą głównie pozytywne:

- zachowanie i ochrona istniejących zasobów środowiska w obszarze planu i na terenach sąsiednich,
- ochrona kompleksu leśnego Lasu Łagiewnickiego przed negatywnym wpływem antropopresji,
- utrzymanie różnorodności biologicznej obszaru,
- ochrona obszarów źródliskowych
- zachowanie powierzchni retencjonujących wody opadowe i roztopowe,
- poprawa mikroklimatu.

Pozostałe przewidywane oddziaływania, będące skutkiem realizacji ustaleń projektu planu, pomimo ich negatywnego charakteru, nie będą miały znaczącego wpływu na środowisko – w rozumieniu obowiązujących przepisów.

Oddziaływania te zostały poniżej określone w stosunku do poszczególnych elementów składowych środowiska analizowanego obszaru:

- emisja zanieczyszczeń do powietrza – oddziaływanie stałe, występujące w perspektywie długoterminowej, wpływające głównie na powietrze, rośliny i zdrowie ludzi; głównym źródłem emisji będą pojazdy poruszające się po drogach, zlokalizowanych w granicach obszaru i poza nim, a także samochody użytkowników terenów; zaopatrzenie mieszkańców w ciepło spowoduje tylko nieznaczne oddziaływanie, ponieważ projekt planu dopuszcza możliwość zabudowy w bardzo ograniczonym zakresie i nakazuje stosowania źródeł ciepła bezemisyjnych lub niskoemisyjnych, spełniających wymagania standardów jakości powietrza;

- emisja hałasu komunikacyjnego - oddziaływanie o zmiennym dobowym natężeniu, występujące w perspektywie długoterminowej, wpływające na zdrowie ludzi oraz faunę obszaru; źródłem tego rodzaju oddziaływania są samochody mieszkańców i użytkowników terenów oraz wjazdy gospodarcze; główną uciążliwością pozostanie ruch samochodowy; projekt planu nie przewiduje nowych dróg na omawianym obszarze;

- emisja promieniowania elektromagnetycznego - oddziaływania negatywne, stałe, sposobu użytkowania danego terenu, ale o znikomym nasileniu przy braku lokalizacji źródeł promieniowania o wielkiej mocy. Przez obszar opracowania przebiegają istniejące napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV i 15 kV. Projekt planu dopuszcza lokalizację obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu, natomiast zakazuje lokalizacji infrastruktury technicznej, która powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;

- powstawanie ścieków deszczowych - poprzez splukiwanie zanieczyszczeń (pyłów, smarów, paliw) z powierzchni dachów i nawierzchni utwardzonych: dróg, parkingów i placów znajdujących się na analizowanym obszarze – oddziaływania negatywne, bezpośrednie i pośrednie, zmienne w zależności od warunków atmosferycznych, długoterminowe, oddziaływujące na wodę i powierzchnię ziemi (gleby) oraz szatę roślinną. Głównym źródłem tego oddziaływania będzie droga 1KDG (ul. Strykowska) oraz drogi 1KDL (ul. Wycieczkowa) i 2KDL (ul. Rogowska), bowiem większość obszaru pozostanie terenem otwartym;

- powstawanie ścieków komunalnych - oddziaływania negatywne, zmienne w zależności od ilości użytkowników danego terenu, długoterminowe, oddziaływujące na wody i glebę oraz szatę roślinną; przy respektowaniu ustaleń projektu planu (skanalizowanie obszaru, a w przypadku braku dostępu do sieci kanalizacyjnej - indywidualne oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe) – brak bezpośredniego oddziaływania na obszarze objętym projektem planu;

- wytwarzanie odpadów - oddziaływanie negatywne, długoterminowe; skala oddziaływania będzie zależna od ilości użytkowników terenów oraz charakteru użytkowania obszaru (mieszkaniowy, mieszkaniowo-usługowy), jednak oddziaływanie to będzie występowało wyłącznie poza obszarem, ponieważ - zgodnie z przepisami odrębnymi - odpady są gromadzone w odpowiednich pojemnikach i odbierane z terenów nieruchomości; na obszarze będą powstawać także odpady organiczne, pochodzące z produkcji rolnej i leśnej, zagospodarowywane na miejscu (kompost, opał). Należy się jednak liczyć z zaśmiecaniem terenów wykorzystywanych rekreacyjnie i powstawaniem nielegalnych wysypisk;

- zanieczyszczanie gleby lub ziemi – brak oddziaływania – na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się lokalizacji obiektów, których funkcjonowanie mogłoby - przy respektowaniu wytycznych projektu planu - powodować zanieczyszczenie gleby lub ziemi;

- wykorzystywanie zasobów środowiska - brak oddziaływania – na obszarze objętym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych;

- przekształcanie naturalnego ukształtowania terenu - brak oddziaływania; projekt planu nie dopuszcza nowej zabudowy, nie nastąpi więc naruszenie w istotny sposób istniejącej rzeźby terenu; ewentualna lokalizacja miejsc postojowych (parkingu) spowoduje jednak, że warstwa gruntu będzie przekształcona antropogenicznie;

- zagrożenie powodzią - oddziaływanie bezpośrednie, sporadyczne, zmienne, ale nie występujące na obszarze - obszar znajduje się poza zasięgiem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi rzeki Bzury (0,2%). Na części obszaru – w obrębie doliny rzeki Bzury – może dochodzić do lokalnych podtopień spowodowanych wysokim poziomem wód gruntowych na terenie doliny oraz podtopień wodami spływu powierzchniowego, jednak ryzyko szkód jest niewielkie, ponieważ są to tereny nieurbanizowane;

- ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych dla Jednolitych Części Wód Powierzchniowych i Jednolitych Części Wód Podziemnych - brak oddziaływania. Osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla JCWPd jest niezagrożone dla całego miasta. Dla JCWP „Bzura od źródeł do Starówki” osiągnięcie celów środowiskowych - dobrego stanu wód w zakresie elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych - zostało ocenione jako zagrożone, ale realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała wpływu na osiągnięcie/nieosiągnięcie celów środowiskowych z uwagi na brak cieków o stałym przepływie i większych zbiorników na obszarze objętym opracowaniem oraz utrzymanie dotychczasowego - leśnego sposobu użytkowania (brak źródeł zanieczyszczeń);

- obniżenie walorów krajobrazowych i kulturowych obszaru – przy respektowaniu ustaleń planu brak oddziaływania nieznaczne, bowiem projekt nie dopuszcza nowej zabudowy, a wyłącznie remont i przebudowę istniejącej zabudowy, a także rozbudowę i nadbudowę na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych;

- ryzyko wystąpienia poważnych awarii – zgodnie z ustaleniami projektu planu nie przewiduje się lokalizacji na obszarze nim objętym żadnych obiektów o zwiększonym bądź dużym ryzyku wystąpienia awarii;

- zmiany klimatu lokalnego – oddziaływanie stałe, długoterminowe, wpływające na florę i faunę, oraz zarówne ludzi - dotyczy jedynie klimatu lokalnego i nie zmieni się znacznie w stosunku do stanu obecnego, ponieważ utrzymany zostaje dotychczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania obszaru; można oczekiwać pozytywnych zmian wynikających z przeprowadzanych termomodernizacji budynków oraz eliminacji indywidualnych palenisk.

Dla potrzeb niniejszej prognozy, przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w podziale na:

1. bezpośrednio – mechaniczne przekształcenia gruntów - pod budynkami oraz nawierzchniami utwardzonymi (place postojowe, drogi), hałas, wytwarzanie odpadów;

2. pośrednio – emisja zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, ryzyko wystąpienia wypadków;

3. wtórne – zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie uszczelnionych powierzchni;

4. skumulowane – na terenie zainwestowanym będą kumulowały się różnego rodzaju zanieczyszczenia – ścieki, emisje pyłowo-gazowe do atmosfery, odpady komunalne;

5. krótkoterminowe – emisja hałasu, ryzyko wystąpienia wypadków w fazie budowy;

6. długoterminowe – uszczelnienie powierzchni, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, wytwarzanie odpadów (wzrost ilości odpadów komunalnych);

7. stałe – wytwarzanie odpadów, emisje do powietrza.

Niezależnie od potencjalnych skutków realizacji ustaleń zawartych w projekcie planu, na obszarze będą występowały oddziaływania, które są efektem globalnych zmian klimatycznych:

- zmiana struktury opadów w okresie wegetacyjnym, czyli częstsze susze letnie i wiosenne oraz wzrost liczby opadów nawałnych, w tym gradu. Z racji zwiększonej częstotliwości występowania tych zjawisk należy liczyć się ze wzrastającą liczbą sytuacji ekstremalnych, czyli powodzi, suszy, osuwisk ziemi oraz erozji wodnej w korytach cieków, z czego na omawianym obszarze mogą występować okresy suszy oraz lokalne podtopienia:

- migracja gatunków, spowodowana ociepleniem klimatu. Migracje gatunków, będące formą ich adaptacji do zmian klimatu, mogą jednak zostać uniemożliwione przez „nieodporność ekologiczną” przekształconych przez człowieka krajobrazów: brak ciągłości ekologicznej formacji roślinnych, nieodporność korytarzy ekologicznych (tak rzecznych jak i leśnych), niskie nasycenie krajobrazu elementami przyrodniczymi mogącymi stanowić „wyspy środowiskowe” dla poszczególnych gatunków (np. drobnymi torfowiskami, mokradłami, oczkami wodnymi).

- zwiększone prawdopodobieństwo powodzi błyskawicznych, wywołane silnymi opadami mogącymi powodować zalewanie obszarów, na których nieodpowiednio prowadzona jest gospodarka przestrzenna.

Odporność efektów realizacji ustaleń planu na zmiany klimatu, a szczególnie klęski żywiołowe należy uznać za wysoką. Obszar opracowania planu należy do terenów obrzeżnych miasta i mało zagospodarowanych.

Zmiany klimatu miasta, jakie mogą nastąpić w przyszłości tj. wzrost średniej temperatury powietrza (fale upałów), zmniejszenie wilgotności powietrza (susze), burze i silne wiatry pozostaną prawdopodobnie bez wpływu na realizację ustaleń planu. Oddziaływanie zmieniających się warunków klimatycznych i środowiskowych na ustalenia projektu planu będzie znikome lub żadne. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na różnorodność biologiczną oraz inne kwestie/elementy środowiska przyrodniczego został omówiony powyżej. Jak wynika z przeprowadzonych analiz wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko będzie on w większości elementów pozytywny i nie będzie generował istotnych konfliktów środowiskowych. Brak nowych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza związanych z ogrzewaniem budynków lub procesami technologicznymi i utrzymanie dużych powierzchni terenów otwartych wpłynie na złagodzenie ewentualnych zmian klimatu.

Należy równocześnie pamiętać, iż oddziaływania, będące skutkiem realizacji ustaleń planu, będą występowały zarówno w fazie budowy poszczególnych obiektów, jak i ich eksploatacji i likwidacji, a ich natężenie będzie zróżnicowane. Ponieważ większość wymienionych, negatywnych, oddziaływań będzie występować równocześnie, oddziaływanie na środowisko będzie miało charakter skumulowany. Ilość emitowanych zanieczyszczeń,

hałasu i wytwarzanych odpadów będzie zależna od rodzaju i skali prowadzonej działalności oraz liczby użytkowników terenów. Jednakże oddziaływanie te występują już obecnie (czyli niezależnie od zaproponowanych w projekcie planu rozwiązań) i nie odbiegają od oddziaływania spotykanego na terenach otaczających oraz - za wyjątkiem poziomu hałasu i stężenia B(a)P - nie przekracza standardów jakości środowiska.

Podkreślenia wymaga fakt, iż ustalenia projektu planu mają na celu ochronę terenów otwartych, aktywnych przyrodniczo i atrakcyjnych krajobrazowo, poprzez uniemożliwienie tam realizacji chaotycznej zabudowy. Obszar stanowią tereny wyłączane z możliwości inwestowania, dopuszczone są jedynie roboty budowlane przy już istniejących budynkach. Zahamowanie rozwoju zabudowy w terenach otwartych przyczyni się do zachowania i ochrony terenów Parku Krajobrazowego i jego otuliny, będących istotnym elementem systemu przyrodniczego miasta. Wobec tego oddziaływanie realizacji ustaleń planu na środowisko, w tym na PKWŁ i jego otulinę należy ocenić bardzo pozytywnie.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

W poprzednim rozdziale niniejszej prognozy zostały omówione rodzaje przewidywanych negatywnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą wystąpić w związku z realizacją ustaleń projektu planu. Projekt planu zawiera równocześnie ustalenia, których celem jest zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Ponieważ jednak w granicach obszaru objętego opracowaniem projektu planu ani w jego pobliżu – w strefie potencjalnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu – nie został wyznaczony, lub proponowany do ustanowienia, żaden obszar Natura 2000, nie zachodziły przesłanki do zawarcia w tym dokumencie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i sąsiaduje z jego otuliną. Na rysunku planu wskazano granice PKWŁ i granice otuliny, a w tekście planu wymieniono akty prawne dotyczące tej formy ochrony przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie polegała przede wszystkim na zachowaniu i ochronie istniejących terenów leśnych, terenów zieleni naturalnej i wód powierzchniowych – rzeki Bzury-Czerniec z ciągiem zbiorników wodnych.

Projekt planu zawiera ustalenia, których realizacja ma bezpośrednio zapobiegać negatywnym oddziaływaniom na środowisko: nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych na podstawie przepisów odrębnych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących: infrastruktury technicznej, dróg, zalesień i wylesień oraz urządzeń wodnych oraz zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW i zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych. Dokument ten zakłada

wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej w oparciu o istniejące systemy infrastruktury technicznej oraz ich rozbudowę i przebudowę, a także nowe systemy.

W projekcie zawarto także ustalenia w zakresie zasad ochrony środowiska, odnoszące się do:

– ochrony powietrza: nakaz stosowania do celów grzewczych bezemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła spełniających wymagania standardów jakości powietrza, dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem urządzeń wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100 kW dla realizacji zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło, z wyjątkiem terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od 1ZL do 5ZL, zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych;

– ochrony wód powierzchniowych: zakaz wykonywania robót polegających na zasypywaniu i likwidacji cieków wodnych, stawów oraz rowów spełniających rolę odbiorników wód powierzchniowych, z dopuszczeniem ich przebudowy spowodowanej realizacją inwestycji celu publicznego, dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w sposób umożliwiający wykorzystanie ich na miejscu oraz odprowadzenie do gruntu na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz prawa wodnego, zakaz stosowania rozwiązań technicznych stwarzających możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych;

– ochrony zasobów wód podziemnych - nakaz stosowania kompleksowych rozwiązań poprzez: doprowadzenie infrastruktury technicznej wodociągowej i kanalizacji sanitarnej do wszystkich terenów przeznaczonych na cele zabudowy, realizację urządzeń infrastruktury technicznej odbioru wód opadowych i roztopowych dla terenów przeznaczanych na cele zabudowy i dróg;

– gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków: nakaz zaopatrzenia w wodę z miejskiej sieci wodociągowej, dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z indywidualnych ujęć wody podziemnej w przypadku braku dostępu do miejskiej sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, dopuszczenie odprowadzania ścieków bytowych do indywidualnych oczyszczalni ścieków lub zbiorników bezodpływowych, w przypadku braku dostępu do sieci kanalizacyjnej, dopuszczenie stosowania urządzeń umożliwiających wykorzystanie na miejscu wód opadowych i roztopowych, z dopuszczeniem odprowadzania ich do gruntu w warunkach określonych w przepisach odrębnych dotyczących zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz prawa wodnego, a także budownictwa, w celu ograniczenia ich odpływu do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszczenie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków;

– ochrony powierzchni ziemi: nakaz zapewnienia dla nieruchomości miejsca służącego do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem wymogów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących budownictwa oraz dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach, zakaz składowania odpadów i magazynowania złomu;

– ochrony przed polami elektromagnetycznymi: zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, infrastruktury technicznej, które powodują przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska w obrębie budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi,

w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu budownictwa, dopuszczenie lokalizacji obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W zakresie ochrony przed hałasem w projekcie dokonano wskazania terenów podlegających ochronie akustycznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne. Do terenów chronionych akustycznie zostały zaliczone tereny oznaczone na rysunku planu symbolem ZD, jako „tereny rekreacyjno-wypoczynkowe”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska. Do terenów chronionych akustycznie zaliczona została również zabudowa istniejąca położona na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem ZN, określona jako „tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” oraz jako „tereny zabudowy zamieszkania zbiorowego” w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska.

Dla przedsięwzięcia obejmującego rozbudowę istniejącej drogi krajowej nr 14 – ul. Strykowskiej w Łodzi na odcinku od ul. Wycieczkowej do granicy administracyjnej miasta Łodzi (rejon skrzyżowania z drogą do miejscowości Dobieszków) została wydana Decyzja Nr 26/U/2018 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, z dnia 2018-05-16. Określono w niej zakres przedsięwzięcia, w tym m.in. budowę 5 przejść dla zwierząt, z których żadne nie jest zlokalizowane na obszarze objętym omawianym projektem planu. W decyzji wskazano, że „wykonanie prac przygotowawczych oraz prowadzenie robót budowlanych musi przebiegać pod stałym nadzorem zespołu przyrodniczego złożonego ze specjalistów – ornitologa, entomologa, mykologa i herpetologa, w celu uniknięcia przypadkowego zniszczenia osobników gatunków chronionych oraz wskazywania na bieżąco działań ochronnych prowadzących do złagodzenia skutków budowy drogi, w szerokim aspekcie ochrony przyrody.” Dotychczas nie określono jeszcze terminu rozpoczęcia inwestycji rozbudowy ul. Strykowskiej.

Analizowany teren już obecnie jest uzbrojony w urządzenia infrastruktury technicznej: wodociąg i napowietrzne linie energetyczne oraz stacje transformatorowe. W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń powietrza, jeżeli nie istnieje możliwość podłączenia budynków do miejskiej sieci ciepłowniczej, należy do celów grzewczych stosować źródła ciepła bezemisyjne lub o niewielkiej intensywności emisji.

Plan miejscowy nie rozstrzyga kwestii gospodarki odpadami, ponieważ jest ona uregulowana innymi przepisami, określonymi w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy. Dla miasta Łodzi obowiązują w tym zakresie: Regulamin utrzymania czystości i porządku (przyjęty uchwałą Rady Miejskiej) oraz Plan gospodarki odpadami.

W ustaleniach szczegółowych projektu planu zostały określone m.in. wskaźniki zagospodarowania terenów w odniesieniu do działki budowlanej, tylko dla terenu ogrodów działkowych (1ZD): wskaźnik powierzchni zabudowy, w wysokości maksimum: 5%, intensywność zabudowy - minimum 0,001, maksimum 0,05 oraz wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, w wysokości minimum: 65%.

Dla pozostałych terenów ustalono zakazy w zakresie zabudowy:

- dla terenów 1ZL – 5ZL - zakaz zabudowy za wyjątkiem obiektów budowlanych dla potrzeb gospodarki leśnej, a dla zabudowy istniejącej w dniu wejścia w życie planu, za

wyjątkiem budynków i budowli wykorzystywanych dla potrzeb gospodarki leśnej, dopuszczenie wyłącznie remontu;

- dla terenów 1ZN – 9ZN - zakaz lokalizacji nowych budynków, a dla zabudowy istniejącej w dniu wejścia w życie planu dopuszczenie remontu, przebudowy i, na określonych warunkach, rozbudowy oraz nadbudowy;

- dla terenu 1KS - zakaz lokalizacji zabudowy, w tym obiektów o charakterze tymczasowym.

W planie ustalono zachowanie istniejących lasów, dopuszczono też możliwość zalesień. Jednocześnie jednak założono konieczność likwidacji lasu o powierzchni 0,28 ha, z powodu kolizji z projektowaną przebudową drogi 2KDL przy skrzyżowaniu z ul. Strykowską.

Ustalenia projektu planu w zakresie zasad adaptacji istniejącej zabudowy (przy zakazie lokalizacji nowej) mają na względzie potrzebę harmonijnego i spójnego krajobrazowo kształtowania przestrzeni tego fragmentu miasta. W tym celu plan określa m.in. dopuszczalną maksymalną wysokość obiektów i budynków różnego typu, kąt nachylenia połaci dachu, kolorystykę oraz materiały wykończeniowe elewacji i dachów.

Respektowanie wszystkich ustaleń projektu planu, dotyczących zarówno zasad zagospodarowania terenów, jak i ich obsługi przez infrastrukturę techniczną, powinno spowodować uporządkowanie struktury przestrzennej obszaru i ochronę jego elementów kulturowych, przy równoczesnej trosce o stan poszczególnych elementów środowiska, poprzez ograniczenie istniejących uciążliwości i zagrożeń.

Stosowanie zaproponowanych w planie rozwiązań i ograniczeń przy realizacji nowego zainwestowania pozwoli na znaczne zminimalizowanie większości negatywnych oddziaływań na środowisko.

Ustalenia projektu planu są zgodne z zapisami Planu ochrony PKWŁ (przytoczonymi w rozdziale 3 niniejszej Prognozy ustaleniami dla poszczególnych wydzielonych stref), a ich realizacja pozwoli zachować dotychczasowy charakter terenów należących do Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny. Ochronie walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru objętego projektem planu służą zwłaszcza ustalenia określające: wymagania ładu przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami. Wpływ realizacji ustaleń planu miejscowego zarówno na sam Park, jak i na jego otulinę będzie pozytywny, ponieważ utrzymane będzie dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie. W planie ochrony Parku tereny objęte sporządzanym planem miejscowym zostały zaliczone do: obszarów preferowanych dla rozproszonej turystyki i rekreacji oraz obszarów preferowanych dla rozwijania sieci ścieżek pieszych i rowerowych.. Zgodnie z tym w projekcie planu dopuszczona jest jedynie utrzymanie już istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, służącej obsłudze ruchu turystycznego. Projekt respektuje wskazane w planie ochrony sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń, w stosunku do terenów objętych sporządzanym projektem planu: podwyższenie wymagań w zakresie gospodarki ściekowej, postulowane wprowadzanie zalesień rozwijających walory środowiska.

Podsumowując, należy stwierdzić, że dla Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich efektem realizacji zapisów projektowanego dokumentu będzie:

- zachowanie i ochrona krajobrazu kulturowego terenów otwartych: rolnych i lasów;
- ochrona przed chaotyczną zabudową i groźbą terenów;
- ścisłe określenie warunków i parametrów wykonywania robót budowlanych przy istniejącej zabudowie (zakaz zabudowy, za wyjątkiem terenu ogrodów działkowych);
- zachowanie istniejących lasów i zadrzewień, możliwość wprowadzania zalesień rozwijających walory środowiska;
- utrzymanie powiązań ekologicznych z terenami otaczającymi;
- ograniczenia lub eliminacja potencjalnych źródeł zanieczyszczeń środowiska dzięki regulacjom z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji.

Dzięki realizacji zapisów planu obszar ten będzie spełniał rolę zabezpieczenia formy ochrony przyrody - Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich - przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska „przedstawia – biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy”.

Ze względu na brak obszarów Natura 2000 w granicach badanego obszaru oraz w jego sąsiedztwie (w strefie możliwego oddziaływania rozwiązań zawartych w projekcie) nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych do zawartych w projekcie planu, bowiem rozwiązania zawarte w projekcie nie mają wpływu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Zaproponowane w projekcie planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenów, sposobu ich zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru, a także pozostają zgodne z ustaleniami obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, jak też z zapisami planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich. Projekt zawiera sformułowania zapewniające kształtowanie ładu przestrzennego oraz ochronę w zakresie środowiska, przyrody i krajobrazu.

Przyjęte w projekcie planu ustalenia nie naruszają zasady zrównoważonego rozwoju.

Nie istnieje, zatem, potrzeba wskazania alternatywnego w stosunku do przedstawionego w projekcie planu rozwiązania w zakresie zagospodarowania obszaru.

11. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Metoda analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu powinna polegać na:

- 1) ocenie oddziaływania projektowanego zagospodarowania poszczególnych terenów na środowisko;
- 2) ocenie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska.

W zakresie oceny oddziaływań i skuteczności proponowanych w planie rozwiązań wskazane jest prowadzenie monitoringu stanu środowiska, w tym m.in.: parametrów jakości powietrza, gleb, zagrożeń akustycznych. Badania monitoringowe mogą być prowadzone w ramach państwowego monitoringu środowiska przez ustawowo wyznaczone do tego organy i instytucje. W odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzje o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie, metodach i częstotliwości określonych w decyzji.

Monitoring w zakresie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska powinien zawierać kontrolę takich elementów jak m.in. stan wyposażenia obszaru w kluczowe, dla jakości środowiska elementy infrastruktury – sieć kanalizacji sanitarnej oraz sieci ciepłej, zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach danego terenu i działki, stosowanie zalecanego w planie rodzaju i kolorystyki dachów, elewacji budynków oraz innych elementów zapewniających harmonijne kształtowanie projektowanej zabudowy. Okresowe przeglądy zainwestowania terenów i realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być przeprowadzane przez organy administracji samorządowej.

Monitoring skutków realizacji postanowień projektu planu powinien rozpocząć się niezwłocznie po uchwaleniu planu, co pozwoli na uzyskanie danych wyjściowych do dalszych analiz, a następnie proponuje się coroczne badanie efektów zmian zachodzących w środowisku i gospodarowaniu przestrzenią, z zastrzeżeniem, iż w sytuacji zaangażowania w prowadzony monitoring instytucji badawczych i kontrolnych zobowiązanych do prowadzenia monitoringu w określonym przepisami zakresie (np. Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska, stacje sanitarno-epidemiologiczne) można dostosować częstotliwość badań do stosowanych przez dane instytucje.

12. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Obszar objęty opracowaniem planu i jego otoczenie nie sąsiadują bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a dopuszczalne ustalenia planu przedsięwzięcia, jakie mogą być realizowane w jego obszarze, nie będą skutkowały transgranicznym oddziaływaniem na środowisko w rozumieniu obowiązujących przepisów.

13. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (przed skierowaniem projektu planu do opiniowania i uzgodnień). Niniejsze opracowanie zostało sporządzone dla potrzeb projektu planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Wycieczkowej, Rogowskiej i Strykowskiej. Decyzja o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego dla ww. obszaru została podjęta uchwałą Nr LXXII/1935/18 z dnia 14 czerwca 2018 r. Zawartość prognozy została dostosowana do obowiązujących przepisów.

Na obszarze objętym projektem planu, zajmującym powierzchnię ok. 89,43 ha, położonym w północnej części miasta, na terenie osiedla Julianów-Marysin-Rogi, znajdują się lasy stanowiące część Lasu Łagiewnickiego, tereny powiązane funkcjonalnie i przestrzennie z tym lasem oraz fragment źródłowego odcinka doliny rzeki Bzury wraz ze zbiornikami wodnymi „Górna Bzura”.

Przyjęte w projekcie planu ustalenia są zgodne z zapisami obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi* (Uchwała Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 r., zmieniona Uchwałą Nr VI/215/19 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 6 marca 2019 r.). Według ustaleń *Studium* cały obszar stanowią tereny wyłączone spod zabudowy: tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo (O), tereny lasów o powierzchni minimum 3ha (L) oraz tereny ogrodów działkowych (D).

Obszar opracowania planu - stanowiący część Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich - został zaliczony do elementów systemu przyrodniczego miasta, wskazany jako obszar o wysokich walorach przyrodniczych wymagający ochrony.

Na obszarze objętym projektem planu wydzielono poszczególne tereny, dla których ustalono następujące rodzaje przeznaczenia podstawowego:

- lasy i zalesienia (ZL),
- tereny zieleni naturalnej i wód powierzchniowych (ZN),
- ogrody działkowe (ZD),
- parking dla potrzeb ruchu turystycznego i rekreacyjnego (KS),
- drogi publiczne klasy głównej i klasy lokalnej (KDG i KDL),
- drogi wewnętrzne (KDW).

Jako główne zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w planie ustalono kształtowanie standardów zagospodarowania i użytkowania terenów: zachowanie i ochronę walorów ekologicznych i krajobrazowych terenów doliny rzeki Bzury na przedpołu Lasu Łagiewnickiego, ochronę i uzupełnienie istniejących kompleksów leśnych, ochronę terenów przed nową zabudową oraz określenie parametrów zabudowy, mających na celu doprowadzenie do poprawy ładu przestrzennego.

Sporządzając projekt planu miejscowego kierowano się zasadami zrównoważonego rozwoju, respektując ustalenia planu ochrony parku krajobrazowego: nie wyznaczono terenów przeznaczonych pod zabudowę, a jedynie dopuszczono wykonywanie robót budowlanych przy już istniejącej zabudowie mieszkaniowej, gospodarczej oraz usługowej, w tym zamieszkania zbiorowego. Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej ustalono tylko dla terenów ogrodów

działkowych -w wysokości minimum 65%. Przeważająca większość obszaru pozostaje jako tereny niezabudowane, otwarte: zieleni naturalnej i wód powierzchniowych oraz lasy. Utrzymany jest istniejący układ drogowy – nie przewidziano nowych dróg publicznych ani wewnętrznych.

Projekt planu zawiera ustalenia, których realizacja ma bezpośrednio zapobiegać negatywnym oddziaływaniom na środowisko. Zakłada wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, a także przebudowę i rozbudowę istniejących sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych na podstawie przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska, zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących: infrastruktury technicznej, dróg, zalesień i wylesień oraz urządzeń wodnych oraz zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW i zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Sformułowano ustalenia w zakresie: ochrony powietrza, ochrony wód powierzchniowych i zasobów wód podziemnych, gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków, ochrony powierzchni ziemi oraz ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

Wskazano tereny podlegające ochronie akustycznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne: tereny oznaczone na rysunku planu symbolem ZD, jako „tereny rekreacyjno-wypoczynkowe” oraz istniejącą zabudowę mieszkaniową, położoną na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem ZN, jako należącą do „terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” i istniejącą zabudowę związaną z obsługą ruchu turystycznego, położoną na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem ZN, jako należącą do „terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska.

W planie ustalono zachowanie istniejących lasów, dopuszczono też możliwość zalesień. Jednocześnie jednak założono konieczność wylesienia na powierzchni ok. 0,28 ha, w miejscu kolizji z projektowaną przebudową drogi (2KDL).

Obszar objęty opracowaniem położony jest na skraju Lasu Łagiewnickiego. Stanowi część *Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich* i sąsiaduje z otuliną Parku. Granice Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (PKWŁ) oraz granice jego otuliny zostały określone w rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego i Wojewody Skierniewickiego z dnia 31 grudnia 1996 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Dla PKWŁ obowiązują także akty prawne:

- rozporządzenie Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich;
- uchwała Nr LV/1545/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Plan ochrony PKWŁ analizowany obszar (jednostka oznaczona symbolem: Ł.1.8) zalicza do stref: strefy L – leśnej, obejmującej „istniejące kompleksy lasów, dowolnej formy własności, spełniających kryteria lasu w rozumieniu przepisów ustawy o lasach”, strefy S – obejmującej „obszary specjalnych indywidualnych działań ochronnych i programowych”, strefy R – obejmującej „obszary rozproszonego osadnictwa” oraz strefy O – obejmującej „obszary objęte

lub postulowane do objęcia dodatkowymi formami ochrony przyrody i krajobrazu”. Tereny te zostały wskazane jako obszary występowania zagrożeń: wygradzanie terenów rolnych i działek, prowadzących do blokady korytarzy ekologicznych, a także linie przesyłowe degradujące walory krajobrazu.

Proponowany był zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Źródlika Bzury” o pow. 15,3 ha, chroniący źródła i górny odcinek Bzury w Lesie Łagiewnickim (dotychczas nie został ustanowiony).

Wskazane zostały obszary i sposoby udostępniania walorów Parku, w tym tereny objęte sporządzanym planem miejscowym zostały zaliczone do: obszarów preferowanych dla rozproszonej turystyki i rekreacji oraz obszarów preferowanych dla rozwijania sieci ścieżek pieszych i rowerowych.

Ustalenia projektu planu są zgodne z zapisami Planu ochrony PKWŁ (przytoczonymi w rozdziale 3 niniejszej Prognozy ustaleniami dla poszczególnych wydzielonych stref), a ich realizacja pozwoli zachować dotychczasowy charakter terenów należących do Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny. Ochronie walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru objętego projektem planu służą zwłaszcza ustalenia określające: wymagania ładu przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów leśnych. Wpływ realizacji ustaleń planu miejscowego zarówno na sam Park, jak i na jego otulinę będzie pozytywny, ponieważ utrzymane będzie dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie.

Podsumowując, należy stwierdzić, że dla Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich efektem realizacji zapisów projektowanego dokumentu będzie:

- zachowanie i ochrona krajobrazu kulturowego terenów otwartych: rolnych i lasów;
- ochrona przed chaotyczną zabudową i grodzeniem terenów;
- ściśle określenie warunków i parametrów wykonywania robót budowlanych przy istniejącej zabudowie (zakaz zabudowy, za wyjątkiem terenu ogrodów działkowych);
- zachowanie istniejących lasów i zadrzewień, możliwość wprowadzania zalesień rozwijających walory środowiska;
- utrzymanie powiązań ekologicznych z terenami otaczającymi;
- ograniczenia lub eliminacja potencjalnych źródeł zanieczyszczeń środowiska dzięki regulacjom z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji.

Na omawianym obszarze znajduje się dziewięć drzew objętych ochroną prawną – uznanych za pomniki przyrody: cztery dęby szypułkowe, trzy lipy drobnolistne, klon jawor i klon srebrzysty.

Dla potrzeb niniejszej prognozy, przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w podziale na:

- 1) bezpośrednie – mechaniczne przekształcenia gruntów - pod budynkami oraz nawierzchniami utwardzonymi (drogi), hałas, wytwarzanie odpadów;
- 2) pośrednie – emisja zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, ryzyko wystąpienia wypadków;
- 3) wtórne – zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie uszczelnionych powierzchni;

- 4) skumulowane – na terenie zainwestowanym będą kumulowały się różnego rodzaju zanieczyszczenia – ścieki, emisje pyłowo-gazowe do atmosfery, odpady komunalne;
- 5) krótkoterminowe – emisja hałasu, ryzyko wystąpienia wypadków w fazie budowy;
- 6) długoterminowe – wytwarzanie odpadów (wzrost ilości odpadów komunalnych);
- 7) stałe – wytwarzanie odpadów, emisje do powietrza.

Ścisłe respektowanie ustaleń projektu planu, dotyczących zasad zagospodarowania terenów i ich obsługi poprzez infrastrukturę techniczną, pozwoli zminimalizować negatywne oddziaływanie na środowiska, w przypadkach, gdy nie można go całkowicie wyeliminować.

Plan, po jego uchwaleniu, nakłada na przyszłych użytkowników terenów szereg wymogów z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego oraz dotyczących infrastruktury technicznej, które mają na celu, między innymi, zabezpieczenie dobrego stanu środowiska na analizowanym obszarze.

Omawiany obszar oraz jego sąsiedztwo są niezwykle ważnym elementem funkcjonalnym systemu przyrodniczego całej aglomeracji łódzkiej. W skali lokalnej i regionalnej współtworzy on sieć obszarów o najcenniejszych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, łącząc inne tereny cenne przyrodniczo, zarówno te w granicach miasta, jak i poza jego obrębem.

Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w sposób właściwy zapewni ochronę terenów otwartych, mogących służyć w przyszłości rekreacji, wchodzących w skład systemu ekologicznego miasta, przed niekontrolowanymi procesami urbanizacji.

Dzięki realizacji zapisów planu obszar ten będzie spełniał rolę zabezpieczenia formy ochrony przyrody - Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich - przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Obowiązujące akty prawne:

1. *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293, ze zm.)*
2. *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247)*
3. *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839)*
4. *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219)*
5. *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112)*
6. *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55, ze zm.)*
7. *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020r., poz. 282, ze zm.)*

Materiały źródłowe

1. *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, Uchwała Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 r., zmieniona Uchwałą Nr VI/215/19 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 6 marca 2019 r.
2. *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, Uchwała Nr XCIX/1826/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 27 października 2010 r. (nieobowiązujące)
3. *Projekt Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Wycieczkowej, Rogowskiej i Strykowskiej, listopad 2021 r.*
4. *Opracowanie ekofizjograficzne (podstawowe) na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Wycieczkowej, Rogowskiej i Strykowskiej, MPU, Łódź, czerwiec 2019 r.*
5. *Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej* (Strategia z Göteborga)
6. *Strategia Rozwoju Kraju 2020*, Warszawa, wrzesień 2012
7. *Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP2030)* Warszawa, 2019
8. *Program ochrony środowiska województwa łódzkiego na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024*, Łódź, 2016 r.
9. *Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi – Uchwała Nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 4915)*
10. *Raporty o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2012-2017 r.*, WIOŚ w Łodzi, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Łódź 2013-2018
11. Uchwała nr LXXVIII/2101/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 31 października 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska dla miasta Łodzi na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025”
12. *Mapa akustyczna Łodzi na lata 2017-2022*, Łódź, 2018
13. Uchwała Nr XXXIV/1124/20 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 24 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Łodzi”
14. *Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028*, Uchwała Nr XL/502/17 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 20 czerwca 2017 r.
15. *Atlas Miasta Łodzi*, Urząd Miasta Łodzi, Łódzkie Towarzystwo Naukowe, Łódź, 2002, 2009 i 2012
16. *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1911)
17. *Szata roślinna Lasu Łagiewnickiego w Łodzi, pod redakcją Józefa K. Kurowskiego*, UML Wydział Ochrony Środowiska, UŁ Katedra Geobotaniki i Ekologii Roślin, Łódź 2001
18. *Zielone skarby Łodzi - relikty naturalnej przyrody miasta*, praca zbiorowa pod redakcją J.K. Kurowskiego i P. Witosławskiego, Łódź, 2009
19. *Prognozowanie skutków przyrodniczych planu zagospodarowania przestrzennego*, wyd. IGPiK – Oddział w Krakowie, 1998
20. *Poradnik przygotowania inwestycji z uwzględnieniem zmian klimatu, ich łagodzenia i przystosowania do tych zmian oraz odporności na klęski żywiołowe*, Ministerstwo Środowiska, Departament Zrównoważonego Rozwoju, Warszawa 2015

OŚWIADCZENIE

kierującego zespołem autorów prognozy oddziaływania na środowisko

Jako kierująca zespołem autorów prognozy oddziaływania na środowisko niniejszym oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247), tj. ukończyłam, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, jednolite studia magisterskie na kierunku związanym z kształceniem w zakresie nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedziny nauk rolniczych: ogrodnictwo - kształtowanie terenów zieleni oraz posiadam ponad 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko oraz byłam ponad pięciokrotnie członkiem zespołu autorów przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Kierująca Zespołem:

mgr inż. Anna Olaczek-Wołowska

Łódź, dnia 16 kwietnia 2021 r.